

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

t. 89.

שנת ה'תקנ"ט
כ"א אלול תל"ג
לד. קופמאן
137. 28/9. 83

LX

התפלגו וזו המידה וקוליה ומפטרין כי זה רכיה שחי חיפשו זולתה
 כגון להפיק הצרכים ולהדריש בדרך יטה לפני בורחם או לעצרים שיחמרו
 חמין ויהא שמיה רכיה וכיוצא בהן. או על ענין שהוא כנגד הורה ומנהג ק
 קדמוני. או להזכיר לרכים עניני התפילה ויחוד בורחיהו ית' וגם כן טלח
 שלא ירמז ויקרוץ בענין או בידיו ובספתיו ועל זה מצאתי כתב אחד
 שהוציא מהשכנז מהקטנה רוב רבני חלמיש ומצאנו שפירש ושאר
 קהילות יטה כתוב שלא לרבר כלל בבית הכנסת וההקטנה ההם שכתובה
 שם עם זו היא על פי חרס וטרוי ושמהא החמוצא נצלו מכל סגפ רע חמין

ו ומנהג טוב בשארה מתפלל להשמיע לחונני ולא יפנה מכאן ולכאן א
 חלא ענין ולבו יהוו רינד לשחר ולהיחד לה ולשכחו ולמה כי אחר גמור
 הפילה יחמר יהיו לרצון חמדי פי והגיון לכי ושמהא יגב ריהטיה או טרות
 כילביל רעיוני שמהא קיליל ויבנה עצמו לומר כן ה' וכו' וצא בהן על כן ער
 טח חלוו ההיחוד בתפילה ושתק מלהתפלל עד שישיחנה מלבן

ה ומנהג טוב בשארה מתפלל לעמוד בשחיה ובכבוד ומורח כחילו חרב מונחה
 בין כתיב ועל צוחרו בין כשהוא מתפלל כישיכה בין כשהוא בעמידה כח
 מנהג חזן עמדי

ו ומנהג טוב בשארה מתפלל לבוץ שתי ידיו שיהו נצוות כחמה שכן הוא
 מצינו באיש השמונים ש' ט' ער טח השמיט ער התפלל לטמוים והוא עה
 חותיות שלבוץ השמיט וגם חמונה כחילו הן חוקינה כי חמה לען חוקינה

ז ומנהג טוב וכשר לכל איש אשר הוא שמויה ט' לקום ולעצב עצמו קצת
 בשעה שהוא מוציא מפייו ומזכיר את השם הנכבד והטרח הוא השם שלד
 חותיות ויהא כירי נגהרה וקדושה ובשע ויהא יזכירט דרך עבאיו ובהסח הדעת
 כי להבדיל חלק חלפי לפים וריכי רבאות בשארה מזכיר מילף כשר וזה חרס
 בטמוי ובפטר חס יש לו כופע כראשו מוטרו גם מזכירו טרעית וכתבונה טלח
 יטעה בטמוי ובשכחו וטעה אחר שמעתי מול יצחק בל' יחזקל מוחסייו
 טחח' כשה בעל ספר יצירה וכתוך חרדי לבי קבעתי ולי גליתי ולאכרתי
 לוח הודעתי ועוד רכב ויטעו חמיות הסיפיה מקוול הקורח והלא דברים קל
 וחומר ומה חכמה שאין בהן חוכמה ולא מדבריה ולא טובותיה כן חרס
 טיש בו חוכמה ושומע וחדר ע'ט' ועוד שמרעט בעגליון מולך מוחב בטמו
 לו חחור כן גרד דבר שמויה לו חליך וקם מעל הכסח וכן חמו רכותי במסכת
 סנהדרין שחייב חרס לקום מפני מזכירי השם

ח ומנהג טוב לענות חמין יהא שמיה רכיה בכל כנסו בעמידה כחיו שאח' ח

דבותי כל העונה חמין יהא שמיה רכיה בכל כנסו מוחליו לו ששעטו וקב
 חמין יהא שמיה רכיה מפרך לעלם ולעלמי עלמי' כל חמוקיו בכל כחיו ויהא
 בעמידה מוחליו לו כל עונותיו

ט ומנהג טוב לכרך ברוך השם המבורך בעמידה כי בעמידה הוא טבח מוחסיה
 על כל ברכה וההילה שכן הוא בספר עזרח ויחמרו הלויים ישוע וקדמיל קומי
 ברכו את השם שמותיה ע'ט' ויברכו עם כבודך מוחסיה על כל ברכה וההילה
 ועוד כי חמותה טעה שכינה למעלה מראשותיו שלחון וכפתי ועל כן עהא ק
 קדמוניט שלא להגביה עיניהם בעת שהחזן חומ' ברכו יזכר כי ירח מהכיט
 חל השמויה

י ומנהג טוב לומר כל הקדושות בעמידה וכענין נשואות לטמויה דכ' ויעש
 חמיות הסיפיה מבל הקורח וכהגבהת עקביה מרחם במעשה מוכנה ברכיה
 ל' שמי' ויורדי מרכבה את הקירו לכג' מה שאני עושה בשעה שאומ' קדושי
 ולומר חונה שישחו עיניהם לרקיע וירימו עקביהם כי חין לי הטאה בעלמך
 כחונה שעה וכחונה שעה חוח' ככסח הה ומנ' טקה

יא ומנהג טוב לקרוח פסוק שמע ישראל וברוך שם בעמידה מפני שהוא ערות
 להעיד שהטע שמויט אחד וכל ועמרו וג' וכן מצאנו כל כירוטלם לקרוח
 שמע בעמידה מפני שהוא ערות וכשהוא חומ' השם שמויט השם אחד לייחרו
 בעשרה עומקים כאשר כל בעל ספר יצירה

יב ומנהג טוב לשמוע קריאת התורה בעמידה ער עת גלילה כרכת ואתה כ
 פה עמוד עמדי וג' מקל ומה מפני לומדיה חסרה הורה כיפני שיה' הקו והרד
 פני זקן וכן רבות אין זקן חלא מי שקנה חכמה מפני הורה עיניה לא כש
 ועוד שאנו עומדין בשעה שמוציאין ס' מן הארון ער הורה על הכוסה וכדין
 הוא שנעמוד גם בעת פתיחתה מדחם רבותי מאי רכ' ועוזבי השם יכול זה
 המניח ס' פתחה ויצא ולא חסרה זה המניח ס' בעת שהחזן רופעה בחיקו
 בעמידה ויצא זה כן יותר חמור כשס' פתחה משאר פעמי

יג ומנהג טוב לשמוע קריאת סגולה אסתר בעמידה משום פרוסופי טסח וכן מ
 מנהג בשארה שומע נצח וד' חלה לחוהבו חו לעירו הוא קרוח החגרה בעת
 בעמידה וכל השם בעמידה

יד ולפי שרבו לייצג חרוז פריצי עבויט המולטה בבית הכנסת על עומדיט וקומיט
 הספורים בנבלהם לחות ח' פנמיט להשיבם מחוזה רע בקדמית לייק
 דרך לוי ישרה לפני ויזכירט ומטסיס את קדושהם להקניטיט גר' לי

טו ומנהג טוב להתפלל בעבארה כל הפילות מעת כנסת בבית הכנסת ער

והיה טוב להיבט עליהם ויהיו שמח בטובה ובטלחה כדכתיב והשת
 להיבט עמך ויהי עקובה זה כלל גדול בתורה מה דרך שנה ולהיבט לא העני
 וכל המדות רשעו בחילה וזה המקום שבטענה ואם וזהב ויש לו לחובה פ
 ככל זה בלי כדרכה בהנהגת המקום כב יכול שז' וזהב להיעך כמקור חובה
 כפי שגמרו בו מי כמקור בחילה
 ומהנה טוב לומר ברכת אשר יצר את האדם במחמה נבל עת אשר נברך לנ
 ולנצחו ולעול דיון גם כן ולברך על נטילת ידו וזעף שבוך חילו שיה ברכות
 כבקר וכן מנהיג מזה חבי
 ומהנה טוב ללבוש בגד שיהיה בו כנפות ולעשותו בנטיה ולהולכו תריך של
 געס בלכתו כשכחו בקומה עד שוכבו וזה יראו ויזכרו כל מיטת הטע וישע
 חותם כדכתיב ורמיהו חיות וזכרה זה כל מצוות השם ועשייה חותם
 ומהנה טוב להוליך תמיד בלכתו חנה וזנה מולבש יהדות והוא הסרכל כי סר
 הסרכל בלא בית יד מורה על הצנעות והיהדות ומי שהולך בלא לו ישגב מטע
 דרכי החמוריה שהולכים בקלות ראש ולא טמו שמוייה לגדה
 ומהנה טוב להוליך כל חיש אשר חת להים בו בגד צמר ארוך בלע שטמיניא
 שהיו עב ומענה זה כשרו שלא יהא טסה אחר הבלי הרעיש ואל ישכח היציר
 מפני דוע היצר ולא ירך לשח ולא יחט לחם וכן דחו למתגרב שלא להוליך על
 כשרו בגד דק פפשהו כי זה מיצמד לבר בשבת ויט שאסורין בעניי וזה על
 ידי היותו עב ומקרה זה כשרו המיד יזכור יצרן כי הוא בחרה המכיר
 ומזהיר יראת ה' יתעלה
 ומהנה טוב לכבד כל חיש וזנה בלשונם ומכריזין כגון לקדושתם ררך וזהב
 ויראה כדכתיב וחרונו בלשון תבי ולא ינהן בהן כזיון לזנות כעצריה הנברח
 בשמה בלשו יחיד ועל די זה יישר מעברין בעני הלהים וזה
 ומהנה טוב לקום ולעמוד מפני גדולים מוטע בחכמה ובשנים וללך אחריהם
 ולא לפניהם ויהי בעיניו שכל אדם גדול מוטע
 ומהנה טוב להניח תפילין בחולו שלמועד וכן רחמי מהו משה במהו מחיר
 ול בחולו שלמועד שלפסח שבת ל' שהיה פה עמנו שהניח וזה לי שמוכ
 גמתי שולח מטה ודב' ישעיה גם כן
 ומהנה טוב על שמירת שבת שלא להכעיר חס כלל בכל מוטעה ושר
 וזה חס הקני מערים כעבורו זה ירע מחשבות אדם ומסלף לחיש כמעט
 ומהנה טוב גם כן שלא להחמס כלל בשבת ויצל האיש וחפי בבית הקנייה כי

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה

וי מופטר שהגוי לא ירבה עניו בשביל ישראל חו ולא יחמה בחילה כדכתיב
 להכערה ולא יאמרו אדם אהמסם אצל הגו זה כבטן גם זה חיש טוב כי יש
 ט הקל עברה ואימר שכו
 ומהנה טוב בליל שבת לקדש ויבולו על הכוס מעומר עד אשר כחה לעשות
 ומינחה כבוב מוטע רביע קלועמוס מרומחה ממטפ חלוע יחיד ששכח
 ולא חס וימלו בעבודה בבית הכנסת יאמרו אורו על הכוס בעמידה והטעם
 בעבור שהוא הגדת ערות וכת ועמקו שני האנשים וקמו חס מכיון שאמרו
 אדם ויבולו על הכוס כדי שיאמרו בליל שבת פשב כמו טחם רבוה כל החיים
 פעם ויבולו בליל שבת כאילו נעשה שותף להקדש במעשה פרענית והרי מ
 כמעיד שהקדש כראו עולמו כעש ימים וכן בשכיעי חס צדק לוב בעבודה
 כי כך חובה חותו שעל הכוס כחונן שכבית הכנסת מראש רבי קלועמוס
 ומהנה טוב בלילי שבת כשבחין מבית הכנסת לילך מייד אצל הגביות הדליקים
 לכבוד שבת ושנתבך עליהם ולעמוד נגד שהיון ולוב מולאני רחמים ושולם הוא
 כחובה לשולם כחובה לשולם עליהם שלום לכולם שלום וכן מצא כתוב שהנהיג
 זה אהרן מרינישבורך בעצמו
 ומהנה טוב לקדש בשבת לילה ויום אים חיש על שולחט לכבוד שבת ולספר כמע
 במעלה השבת וכמה היא חובה לפע המקום וישכח לטוראוי שחנט בה כמ
 במהנה חסובה וטובה שהוא ענג ועפס וקטיל שכו על נפישתו וסמיהתו
 ומהנה טוב ביום השבת להסכים כעלות השחר ולום אשירה טחך ויחודים כגון
 אשיר וחום וכיוצא בהן ואחרכ לילך לבית הכנסת ויזמר ויתפלל
 ומהנה טוב ביום שבת כטחו מינה הכנסת לקדש על הכוס על שולחט וסמחו וכ
 וכפה וישלש סעודות
 ומהנה טוב ביום השבת אחר סעודתו לישן לענג שבת ובהקיצו לעסוק בתורה
 עד עובת המנחה ובעת המנחה יקדו סעודה לרצון ואחר התקבל לרצון וסעוד
 מה ומהנה טוב ששנת בין מנחה לערבית לשבח לבוראיו כשמות וייחודים או יזמר
 לתני מזמורי דוד בבית הכנסת או בבתו ער שיעריב
 מה ומהנה טוב שלא לצאת בשבת חוץ לבית כלל כי אם לילך לבית הכנסת בקד
 יערב או לדבר משה וגם שלא לדבר כלל בשבת כי אם לדבר בחפזי שמים חוליות
 לחכירו וכל שאר דברים חסובים למען לא יטאו לדבר על חפזו אם ירבה לדבר
 וזה הכלל שלא לחנות חני השוק כלל בשבת ויט אלו לעשות ולקיים במענה
 הכתובים למעלה ואם על ידי זה יהיה כל יום שבת לעבודה ויכריע ויום שבת

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה

יתנוה לא הוילה גזוה

וכנהג טוב שלא להסתפר ושלח לחנך כסוה ושוכ דבר חרט ולהתענג במרחץ
ולעשות צפורנו מאחר הססח עד עזרת לכבוד החסיד הממין והיטרי שמסר
עצמו על קדושה ה אבל כיום לך נעומו מורב בבל חילו מפתו הנם שיהי ומלך
ועד עזרת במקומו עומד לחומר

30

ומנהג טוב שלא לבנות טב לגנאי איש לחבירו ואפי' ררך שחוק כי סמוך חי
אחרים ישמעוהו וכי ישוהו בחותמו בזיון ובכחא שעל ידו נבבייש ונתבנה

40

ומנהג טוב לכל בר ישראל שלא ללבוש בגדי גזוה כגון ורדיס מורילי ושאר
בגדי יבבע כי הם בגדי עגוה בגדי יבבעוה בגדי עגוה נבזים מהעטנוי שלה זה
התקוה בלבוש אובחילוחרי ועל ידי זה יהיה יראת ה' עליה ולא ילך בגזוה כי
הבגדי מוריס על הגזוה ועל זרון הלב ורחויה כי עלכן כהן קדמוניט שלא

לעשות לסתכלהם ביקיד לשמחוליה וכן שלא לפסו וידגורו רוגמות נבזים
ושפליס עם גלויס כחת אומה סודרת הן קבלה מאזיט השם וחרכ טל
שכל עת אשר ישיר עליו רוח להים חת רעב ויראה ה' שלא ללבוש מבגדי
גזוה הנכבדי כי הם בגדי יבבעוה ועגוה ככתוב וקרא לחמה וללטה ולכל
דבא הסמוי ערו ומעידין וכן קן בעזרוו שיחלו פני הסה חריר וטרוה להיות

עמו להחיימו ולסערן ולהסליס חפצו והאזונו כיראת הטורה כלי דופי כו
כחב חדוה ניופי וקבלה זו טעה על ענין כבוד שבת ללבוש בו בגדי נאים
משאר ימי השבוע כי כן מצונו כמה רחוקה על בגדי שבת להחליפם לעילוי
משאר ימי השבוע ועם כל זה בגדין יהיו נאים ומצבוע שלעגה והוא הנקרא
בלשונם קמילת אבל שאר צבע לוי ומצין גם כן וקראת לשבת עתך צמ לו
ללבוש בגדי מילת ומילת הוא צמד יפה וחשוב לעשות הבגדי ועוד כתי זמר
זה יום השבת לקדשו גימטו כמלבוש נאה וכברתו צמ על קן כרך ה' זה יום
השבת ויקרסהו

50

ומנהג טוב אחר שקרא חרס קט סמוך למטהו שלא לדבר מלל חלו ישן מ
מיד וכן שלא יחכל וישתה כלל אחר קט וסמך להאי קראו חסרו בלכככר
על משככס ודמו סלה וכך סדרו קורח קט ויהי טעם וכרך ה' לעולם ואתה
סתר לי וכן סלה הסכביני וכו' וכן מצוהי בספר המנהג שלחחכב ה' אשר
כל שאול קל

ומנהג טוב להמתן בני הכיה או לפחות גרול הכיה לסעד כסודרת בקר
ועב ולא יהיו בני ישראל כהרעגלן שאוכלין בכל עת שמחמוין ישר שאם
ימתן את חביריו שמה יזכרן שיכרכו ברכה בזיון וכאן זה נאמן מצוה
גורה מיטוה

60

ומנהג טוב להתענה ככל מיט עינוים הכתובים לפניה אחר הססח קודם

שיצא ניסן ה' העשיות לכפר את שגגתו וחסו בהילכות הפסח ולקח
כיצור לערב וזו חיפשו לו כשני וחמישי ושיט רצופים קודם שיצא ניסן

70

יהיו רחמינו שבחודש חזיר עליון לבחן ולבחן להשלימה
ומנהג טוב להקטור ככל מיט עינוים כל שיע וחמישי שבשנה לבר כרה או
במטוה ופורים ומזערים וסעורה מיטוה ויום חיפשו לו ככל שיע וחמישי חולות
דלבוש יענה לפחור מאולול ועד פורים ומקוריים ועד חולל יענה מכל חודש
וחודש הטורים ה' העשיות הייט רצופים שיני וחמישי ושיט ויחמו ועתה ה'

80

וכן וכן עליה נאמן והחוט המשוולט לא כמורה יתק
ומנהג טוב בכל יום יום שכשנה שאם מקבל עליו להתענה לענוי עצמו כ
בענין זה כאן יליך יחף וזו חיפשו לו כל היום מפת הרוחיים לפחור ילך בבקר

מעת קומו כמטוה עד כחהו מפת הכנסה וכן כן שלא לחוץ בחמין ושלא לסק
ושלא לטמס מטוה לא לפני הכנס ולא לחורין ושלא להסתפר אף קצט ושלא
לחנך צפורנו ושלא לטעום כלל בשום מיט מאכל אסורה ואם ישאל הטוה

מה רחיה להחמיר בהעשיותך אשכך כתי הכראה גבי טוב כיטור כתי ועינה
ורדשו רט בה מיט עינוים והן קריינה סיכ השם הס נע סכ ואכי ואמנו
לא מיצט טוב אחר כתי כהרה שיחז כתי טרין קל כמה עלכן כל התענות
יש לט ללמוד לחומה מיטוה טפו עד שנמרחו מורה להר' הטובה על מט
מנהג זה שהווי כטעות כי דווקא דב והשעה בלח חייט חכב להתענות
בה מיט עינוים אבל שאר הענות לא שאם הרצה לוח חייט בכל העניות
אכ למה פרטו בפרט דב וט כאכ ואפכ המחמיר הכוח עליו ברכה כאן
על דברים שבצנעה שאינם טרעים לרבים עד כאן מצוהי בהעק' ויש
מי שנוהר במצוהי התענות שלא לאטל נשך ושלא לטרוה יין לבר אכ זה
שבת ויט ודח ומטוה ופורים וסעורה מיטוה

90

ומנהג טוב מיטכנס לא חלול עד צב להתעסק בענייט הרשוכה יותר מטוה
ימה השנה כאן לענה צט כמיט עינוים הייט הספורת ועשיית צפורת
ורשמיש המטה לבר בשבת ורחינה בחמין כל צט ולסק' ולהפחוק סן
הרע ולהרבה חל הטוב ולהתענה שני וחמישי מכל הימים שט עד עת

שיקומו בני הקהל לוח התענה בלילות בבית הכנסה ומעת שיקומו לוח
התענה להתענה תעניות רצופים ככל יום יום שיחמוי ה' מידות כ
פעת קימרה וכשבת שחל רה להיות כהרה להתענות תעניות רצופים
ואפי' אם הקהל לא היו חומי ין מידות ולכן הקט לקצוע כשופר כרה חלול
כרי לערו עפ ישראל לבר ההטובה ברכה' אם יתקע שופר בעיר ועפ ל

לא יחדרו ובסיפי תיבת למפרע משורר עמו י' וחס לרבר ארשו לם לברקה
קצרו לפי חסר טוה לם ועד לרוש אה ה' עד טוה וורה לם כרך כמטפט
בראשי הטת למפרע חלול כי כרע לרוש אה ה' בלום כן דחו' שלא להתענה

זהו דבר פרהסיז שעל יד
טוע שהווי מרעב ו
קן כעברתו אבל כמ
השוכה טפן שהכל יו
שמענה כהן עד כ
מצוהי בהעק'

מזהה שרוב עדי יפול וזרה נרדק פמטקט דרצה לום) פ"ב וכן סימניה אום מטע
 הדין וזהו גמול ה' את רבך וזהו רבך הרי וזולו בראשי הברכה
 בלובן אז ברך למיני אית ויט ישרחל את לבן בהטובה ויש מי שפירש
 כי יוש רכופיה מרה אליל עד צב בעבור כי סן ימים אחרונים שכהן ט
 נהרצה משה וכן הוא בפרקי דר' אינער ברה אליל וכן הקב"ה למטה רבט
 עלה אלי ההרה וזו העבירו שופר בבל המחנה להודיע שמטה רביע עלה
 לקיט למען לא יטעו עור חסה עז והקב"ה נהגלה טכ עלה ליהם כח
 כתר וצב"ה בבל שופר ולפי תוך לתקן כרה אליל כשופר ט מרזי בפרקי
 דר' אינער וכן נהגן זקני ישראל להעבירה כהן ואלה הכותב ספט טח
 שיהיה הן אליל שהמקן עלול יראה סן חספה בעוונתו ובעניניו
 כהבט הכותב הראשון סברעהו להגן ט חס ויפטר לי באחרון טבל ט
 יום ומי שאינו מהענה לפחות בבל טיע וחמישי שמרה אליל עד צב וזו
 נעזר כהשובה קרוח אט עליו לא לעזר ולא להועיל כי אט לבושת נעז
 לחספה חזיתם וזרי אליל נבא לפק הכי נמוי ואליל וט הבנה מדברי הדי
 החסיד סיכרד ט יום להשיבה באומרו מיקוה ובטמו ט שמים וכנגדן ט הימים
 וכאלו הימים שזרה מתענה כהן מרה אליל עד צב כל מהגן טוב ולקוח
 המה קרוח כהרש בעשרה בבית הכנסת וכן שלא לאכול כשר ושלל ליבנם בבית
 המטרה בחברת טט זרה ולמען מהענינים למען יקובל כריגן לפט
 ה' יהעלה וילקח יתק לביה הכנסה טן עה חומרו החטנים עד באהו
 אחר התפילה מיכיל הכנס כושר כהמה לשיל אט אי אופשר לו כל היום
 מפי סבור הכרייה

המה קרוח כהרש
 שופר ניה מלקוח
 חרובים טעורה
 המה קרוח כהרש
 שופר ניה מלקוח
 חרובים טעורה

ומנהג טוב מליל ראשון שלרה עד ליל מוצאי דה ולפט על כל כגרי
 בעת התפילה כהנה כר לבן לסימן טוב הטאמנו בשלג ילכט ופכל
 עה שארש כביה הכנסה או במקום אחר שהיה מתפלל לקוט לפרוע המד
 על כרכון טן כממיריהו טן כהפיל לבי כשה אומר פס שלשילוש קדוש
 או כשיס קרוח כהרה או חן לקהל או חפס בחקו סה המוסתין או עוסק

המה קרוח כהרש
 שופר ניה מלקוח
 חרובים טעורה
 המה קרוח כהרש
 שופר ניה מלקוח
 חרובים טעורה

במדינה כן לפתוח הארץ וכוונתו כי יום ספט כבוד יצטרך ובעבור כי
 הכריעה הוא דבר מקובל ומרובה לפט הקב"ה בוכנת אט כי ולפי הכריעה
 ועוד כי כהפיליה דה יט כי המה רוב דברים טלכריעה וכדה טוי או
 אוטרה סתמיטיים גב ה' לא היו בורשים המה כל עת התפלל כג כמספר
 אפיים וכבר כריעה ובהם עב פטירה כדך לך יורטון ובהה חיל נעים
 בו כוך ליקורה ובעלילט לשה יאט בורע וכן כילך הכרע כלסרד לם
 לפטך יכרע וישלו בקורבות יב ח' היה ח' יודך בכריעה כמלחמות למך
 כדך ככרובי ככדך ככריעה כסילק ועמך ביום נהגים ומרעו ושרים
 וארצה קודים ויחשו כל לעוברך ויגרס יורעו לפטך טיסר רבי שלם
 כורעך כשעה וילי געשים בתפילה ומתפקדים ככריעה ומכל כוך כריעה
 וזרבה יש כויכח סן וכל היר נלחה מלכותה כי רבן לאון חקך

עב

ומנהג טוב מליל ראשון שלרה עד מוצאי דה שיה לרבה בלל ופטר
 לא לשון חול ולא בלשן קדוש לא כפה הכנסה ולא כקדוש אחר ולא עט
 גמלים ולא עב חיסודים ולא ירצה לדרוש בשלוטת וזהו שלוש ירכון
 ויכנע כראשו אליהם וקרוח כהן לך דומיה ההילה וכה ימה תבטרו ביום
 בליל ראשון יערים ככריעה כריעה וככריעה כר טלך לביטן יקדשו
 ויסעור וישן הוא בין האנשים ואתר טן הנשים ובכדך ישמיה טמס אט
 כשאר לילות אט לא חל כשהה וילאם ספודים דמים ויחודים וכחאיר היום
 וזהו כוך המעלה ואשרה שחר וכוונתה עליו ואחר כך ילך להתפלל
 בעשרה ולפט ככהנה כר יכרע על כרכון הררי ויאמ ואתה הוא עתה
 אליהם ואחר התפילה יסעור סעורה יט ומיד יחזור אל המקום אשר
 עמד טפ אט פט ה' ויכרע עד וילפט כהנה ויאם יחודים ויכחורב
 ובקטה עד בא חמיו וישו שיחטול עמהם כעשרה וכלילה יחזור
 לכורט וקדש ויסעור וילך לישן הוא בין האנשים ואתר טן הנשים
 בליל ראשון ובכדך יוש טיע ושכים ויעשה ביום ראשון ה' מידלי סטן
 אורטן ישים יראנו לטובה אורה ונשים ויכרע למים טובים אט

עב

ער

ומנהג טוב מליל ראשון שלרה עד ליל מוצאי דה ולפט על כל כגרי
 אורן הימים אפי אט כג הקהל לא היו קמים להתקן ויתענה בכל טיע
 עיגיים כהכותב ולקח לערב כעשרה לקים ככל לילה וליה לום מתועם
 וכן יעשה מרה אליל גס כן לקום ככל לילה וליה אפי אט הקהל לע היו
 קמים להתקן וכענה לא נכתב לשיל
 ומנהג טוב כערס טוס כוס ללח ולתספר ולחוקר יכריעו ולחוקר
 כמרח טאות ולטהר שומרו ככרי פשרן מזהרען ולאכל כמה פעמים

באורו היום לקיים דברי רבותי שאכן כל האוכל בהשיש כאילו נהפך השיש
 ועשירי ולהקדים לקרבן אשה לפני ה' עור כ' עששיות מזוככות לפני ה' חזק
 לנשוא המנהג שטרמיט יתה נון ערן וחקר בעבור החיים שיחתמים כוללם
 לחייב טובה ולעשות כפרה לפני ה' מן מרוב טובה וזכרים ונזכרות ויתנה לענים
 ויחלק גם משאר מעוביו לעניים ובעונת פלג המטה יטבול את יוכל ויהודה
 וילך ברבים ויסעוד וילך לכות הלהים אשר יתפלל שם ויעלה עששיותיו למשן
 יהי לו חזקה ליתח נחמה לפני ה' ער מזכאי יצב ויהיו מלאות מסמך טוב
 והיו יהיה לו ג' עששיות דלקות בצב לסימ ר"ה סממך טובה נאמן ובהיותו
 במקום המיוחד לו להפילה ילכט כהנה הכר אשר לפני כרה יסרע על פרכיו
 ככל שחזק במקום הפילה לפר בעתה החזוטיה במנהג ר"ה ולו דבר כל ליל
 צב יוסף כאשר ברה ויעמוד כל ליל צב במקום הפילה ולא יישן כלל אלא יאמ
 שיר היחוד ושאר ייחודים ובקשות כאשר השיג ירו ויהיה טהור כלילה נטה ווס
 יאמ הקטנה כאשר בשאר ימי השופה וסליחות מרובות ער האיר היום
 ובהיותו האם יאמ כרוך המעלה והערה שחר ולחזר כן יזמר ויתפלל עה ה' צ
 הכיבוד ברבים כהנהגה כאשר הוכחתי במנהג ר"ה ויאמ סליחות ואתה הוא
 וזוהי וכמאמאי ה' יוסף מן הקודש על החול ער שיכריל כל הכוס

ומינהג טוב מרוב ואילך לעסוק ולטרוח בעניני הסוכה להדרה לעשרה במיני
 שטרמיט היטב שמינה סליחות ייטב רבש וחלב ומים ופירות קלון וצנזים הימונים
 הפחיתים אחרונים וצנזי פרך בלעז מוסקטי ושאר מיני בסמיה והמרים ענבים
 אחרסקיה ערמונית וכן בכל שאר פירות אשר ימצא ואחר עשורה וזוהי יזכר
 מיד שחייט וכליל החך יאכל וייטן בסוכה ויעשה סוכת קבע ויבטו ערואי
 וכן בכל ימי החך

ומנהג טוב ביום שמיני עזרת וכלל שמחת תורה לקדוש ולצמוד כל ה' חומשי
 תורה ער ואת הברכה ולמחר כשמ תורה ושליח ויהחיל עב הדבור ויש מי
 שמתחילין מיום ראשון שלחן הסוכות וקורין כל כד ספרים ורבים מצנזים ישאל
 עההס ס' אבל כהנה המנהג הקל והמחמיר תבוא עליו כרה ונראה בעיני
 שהוא מנהג טוב ויעשה שמעתי מפי ה' מתהלל כי טוביה מפני שברה ג
 כהן העולם מי למות מי לחיים לכן אדם חוזר תלמודו כמו שמחזר רבותי
 וישלי מי טובה לבחן והלמודו כדור

ומנהג טוב לקום מוט החזנה כשבחין מילהתפיל מלפני מלכי המלכה
 ומפני הקוראי כשבחין מלקרות כהנה הקדושה והטמורה שטן מעיטב נא
 במטה וכן עה סקדן עור פניו כבואו מלפני הלהים ונתו כהנה וייראו מן
 מצוה חלוי
 וטנהג טוב כש אדם קורא קט ומציע לפרשת ציצית לפסוק ורדיתם אותו

ע

ע

ע

ע

וזכרה להפוש הציצות כדיו ולהעבירה על עינו ולעסקה ולהחיה יסן מצוה
 במחזק הגדול בהילכות ציצית משה רב צמח צנזן דבעי למישרי ציצית
 דציצית וזכרה מעוליו כעפא חסיטרו דשמחולא וכר קרי קט למקנע ס
 ציצית כדא דשמחולא וכמר קרי ומציע לפרשת ציצית להחיה אותו מש
 מנשק כהן וחזן בהן דזכר ליה כל פי קורייא דמדי ערמו ומחבב את המצוה
 וכן עשין ככל חרץ ישראל ובחורץ המערכ

ומנהג טוב כש אדם קורא קט ומציע כפוש ואשונה ליהו לטוטפות כן עינך
 ליגע כפילין של ראש ובפרט שנייה לוקטרה חורה לאות על ירכס נהי למ
 ליגע כפילין שלך וזמו לזכר שקיים מצוה להין וזה ישמול הטול מדוע הדבר
 הזה כי כפרשה ואשונה שכקש חמרה ליגע בתפילין של ראש ובפרשה שניה
 ליגע בתפילין שלוד חודיעך נמי בעבור כי כפרשה שניה שכקש מורה בגים
 על דבר שהיה הלכה למשה מסיני כהן על ענידת תפילי יד באצבע

כרדה כי וקטרה חורה לאות על ירכס נהי קט כד באצבע צרדה
 חנהג ענזין רכונת תפילין והוחיל שייצא ממנו צמ לסיניע הלכה
 למשה מסיני טאה לט להיות פרשה שניה מורה גה על עיקר מצוה תפילי
 יד ופרש דאשן בהא מורה על תפילי ראש וכן בשאר פעמ טוב לשיח
 לב וכוונתו שיש עליו חות דבר למען לו יסיה דעתו במצוהו ויזכר המיד

שאות רבו עליו וכי הוא עבד המוליד אותו וכאן זה מצוהי משל כמחזר
 הגדול לעבד נאמן המתבכר באות דבר ומתפאר באדנות חזונו ומתייחד
 המיד למען לא יח מעוליו ומורה בעצבת ומודיע לכל כי הוא לו לעבד והוא
 גה לסימ שמצא חסד וכן בעני רבו להוליד סימ וזוהי שלו נראה שכוונה כי
 ועל מצוה תפילין נאמן וראו כל עמי החרץ כי שם ה' נק שלך וייראו ממך
 פי יראו שאתה עבדו המיוחד לו להוליד אות שלו עליך וירא ממך כי יאמרו
 מי שלה ירו במשח ה' ונקה על כן תרוד יהיו עיטך ולכן ודעתך על התפילין

למען שלא רשעמט בהן כהסח הדעת
 ומנהג שלא לילך בררבי העים אלא בימי אירס כהן קנ להעטת לפר
 זה יהיה כהן ימי מצוה כהן רח ונטפה וכיורכא בהן ובימי עשתייהם הגדלים
 לחל ולשמרה ולשמח כבשר ולטטה עצמו מכל מנהגיה ועל זה נאמן וכתוב
 ויחוקרהם לא הלכו

ומנהג טוב להעטת ככל מיני שמי הכהן ג' ימי דרמפי קודם הפורים
 זה חייפשה לו ברצופים וזה לאו חפי שלא ברצופים וקרא כהן וכוונתו עליו ש
 שלטה בימי וצמ
 ומנהג טוב ניהגו בעצמי ודעתו לטהג כל ימי חי והטרה ית יסכיה על ידי
 ככל שנה ושנה כשפת פרשת שקלים שהיא שבת ראשונה לך פרשיות לדור
 ליצדקה אחר קריאת התורה ככרכה מחזרת הטקל והוא עלה עכשיו בימינו

ע

ע

פ

פ

פ

פ

מינה נפטר

לפי רבו הרס במל משקל קץ שעורב שהשקל הוא שק שעורב ושקלו
בויכוחו עבד ועלה ר עבד וק עטוס סך הכל שמהו עולה לקטט
הוא קטט שמהו חכ לזע שלקטט יחזק כד מי שמך חברה כול
הוא יכרף פלו טעור לזכרה מחזרה השקל כזמן לה וכטכר זה ה
יכרמו קול והחזקו פרברי הרס במל שחייב כל אדם להח מחזרה
השקל והחזקו גם בחזקו לחזקו

על חמה

כמו שינוי אהה משוט כל הסתחלהם עליה
הר יכרמו על להחבל בכל עה על חוכו כיה המקדש כמו שחמרו
חכמ וז אסור ארס למלאות סוקר פיי מפת חכילה ביה המקדש על
כברום מסוידת נאים וזו להחזקה כבגריה נאים יותר מלאוי וזו כמס
כמספרת יותר מלאוי רחם אסור לסוק עיהו אלא משייר אמה כמך אפ
הסרה וכן כמספרת וייב לשייר בהצדעה וט זכמן שאם חכמ סכבל
עה זכוכן אע לחמו חוכן ביה המקדש ולמטע בתעטגים כש וכש
כמי חוכבט כמן סוף כממוז וילך טיש להחמיר יותר ער י כוכ שבו
נטכף טח להוט ואירש לאטוחט ה יכרוה כין כממוז זה בט כאב
ועד כוכלהו כמו כירושלמ אר ועורח אילן נשייא דנהן קלא מיטהו ח
חמורא מרעב עליל מנהגא שבו פסקו אכן טחיה שגאמ כי השטה יסוסן
ונב דנקראת אכן טחיה שהיתה עם שמה יין הסוק ורלייה טיש יקרו
שכמנעט מלטהות יין ומאכל כשר מיו כממוז ער י כאב וחסרות טפ
כן קיבלו מאמדותיה דור אחר דור ינב מטוס הא רחמן כמנעט כן כממוז
כטל חכמיר וכן כעו טחוט כטל טסוק היין וט מן האנשים טחוט כן
ונחני כספרד שאין חוכלים כשר מרץ אב ער י כאב ועבל להכיו רחיה
מהא דהבן כשחרכ ביה המקדש רבו הפרוטין כישול שלח לחבל כשר ושלח
לשמה יין וכל ער כמן לשן הר אשר כל שאול שמנעטו כמפר המנעט
ועט שפועטו שכמנעט טחוט נב שלח לחבל כשר מיו כממוז וער י כאב
ונב שחר רחיות רחיות כמנעט רש ושאר מנעט מוכים אבל אינע
חיות כי בעל הספר הולכו לעירו ולא יכולתו להחוקק אך חכמכ מהם
כפי זכרתו והחמיר על עימני כמטר ישר כעט לחיה
ומנהג טוב כיוס יין כממוז ער זה אב למנעט כממחה כמן שלח לחבל
כשר ושלח לשמה יין כלל שבו כטל חממיר וטסוק היין ושלח לחבל כמטה
ומנעטו חרשים ושלח להטות מוכר חרש שלח נהנה סמט וממיו כן
כמותה שנה טרה יין כממוז ושלח להנעט כשר העטון כמן חסמ חק
ורחיקת כל קוט כממן ושלח לוכס כמנעט כממחה כפי אדם ושלח
להסמך כלל לא כמנעט ולא כמספרים ולעניות דפוסתו ולימנע

מלמלאות פיו שמוך ינב כן ידיו שלטחוק כהן ינב מלמך ב אה זכמרו
רבי כניטמו ומה שנהגו שלח לחבל רכרים חרשים מטיס טכרף לזכר
עליהן שהחייט וזין ראו לזכר כיוס הללו שהחייט וקיימ וקיי לזמן הזה
ומנהג טוב מטעבנס רח אב ער שכת שחל ט כוכ להיות כמכנה לה
להחמיר על עימני יותר כמן שלח לחבל חכילה הבשיל ט אה למערה
אחר כיוס ושאר סעורותו שכיוס יחלם בלחם ומיס וביס ודקיס רגוים
וגינה ופירות וכיוצא בהן ושלח ליטן כמיטה מוכנעט כמריטה ושלח
לחפוף ראוין אבל אה הוא אטוס יסרקט במסוק ושאר הדברים שלטע
רח אב נב כן כמקום עומדין להחם על עצה
ומנהג טוב כמכנה שחל ט כוכ להיות כמכנה להחמיר על עימני יותר
כמן שלח לחבל חכילה הבשיל כלל כי אה לחם ומיס וגבינה ופירות
וכיוס וכיוצא בהן ושאר הדברים שכתוכים מרץ אב ער שכת שחל
ט כאב נב כן כמקום עומדין להחמיר על עימני
ומנהג טוב כמנעט ליל ט כאב וי כאב שואר התענות להחם על
עימני יותר כמן שלח לחבל כי אה לחם ומיס וביס מאילנות לזכר
ושלח לטכב כמנעט כי אה על גבי דקט אה עלייה כמיות מלובט
כדרי וחגרתו כמנעט ושלח לערוך שולחן כליל ט כאב כשהוא חובל
סעודה המקסיק בה מלאכל עור ולהחם בכל חומרות שהקט חכמן
ושנהגו הקדכוונט ושאר הדברים האמורין לעיל כמקום הן עומדין
להחם
ומנהג טוב כליל ט כאב לחם קיטה כמיו או כמית הכנסה ולהעלות
עפר על ראשו ולהחזקו ער יוס י כאב וילך יחף ולקטה מוס ועיטה כמס
שכמן ושכמט ליל ט כאב ויל י כאב ולכבות ולהחיד רמעות ולחבל לענה
ורוש יכרים מדים ולטכב על הארץ ושלח ליטכ כי אה על גבי דקט וילסוק
כמיו על לבן ויחגור שק כמנעטו על כשרו
ומכל זה כתי קרואי כתי ישבו לארץ וקמן העלו עפר על ראשם וקמן הט
השכינעט כמנעט הרוט לענה וקמן חרדי כמל רמעה וקמן עט שט
יורה מוס וקמן ממיט כמסך וקמן עיט כמחיר וקמן סקן עליו כפיס
קמן חגור שקיס וקמן
ומנהג טוב כיוס ט כאב שלח לחבל מוכיה או מוכיה הטבת ער ענה
הערב שנה כמכל טחון כן ולא ילך אנה ואנה אלא ישב טה ולע יזכר כלל
עלוי יקונן ויאמ קיטה שכאוכה ודברים רעים שכומים ושאר מקום וקרא
כמכ ישב כרד וירוק וזו ונה חנוך כמיקו מפת סמואלו לשחוק ולא
ינה כפילו כיוס ט כאב וכיוס י כאב כמך

וכי היתה הדברים הכתובים מן הכתובים עב אונם חלים ונהגים כיהם
 המעשה ידוע בשבת משה ענג שבת ודמי הכי ימשע מן ריבוי כשר וכן כשר
 שבתות וכן גם חל ט ביום בשבת חיים שבתה לוח וחרון יחמיר על עבדון
 כשרים על דברים שבתה ענה שכן בלול טהנים שבתה דברים שבתה ענה
 שחר דברים וימשע כגון שלא יחבר כשר ושלא ישתה וכן כשעורה שלישית
 שלשית ודמי חל ט ביום כחוד בשבת ימשע שבתה כשר ושבתה וכן דוק
 ככתוב וכן כשעורה שלישית בשבת שחמו ערב ט ביום וכל חיל המנהג
 הכתוב יחידה טן לעוב יהיו טחמו והפכה חלה לשמן ועמו שיטן חרה
 מושוט כל המנהגים עליה יכ לנחם לחבל טען פוד קח חמר והרבה כיוצא

בהן באו עליהם
 ומנהג טוב מן יבוא ער שבת שלחמן טלוי להסתפר ער שבת שבת
 ולהחמיר על עבדון מרחיבה וסיכה ומן דברים החדשים מלחכבה ומן כבדון
 ערב שבת שלחמן חייב לספר עבדון ולשמן חסו ולקבל השבת בשמחה
 ובענו לבב ויהנהג כמחלה מרוכות ו יתחמט כמחמה ציוון עיר טולה

בהא כמס כרכן סקן היה קורא כגורה

אמר ר לעזר חמי דברי כן אכרכ כחי כמך חמא כפי ט אכרכ
 כחי זה קט כמך חמא כפי חן רפלה ואם שטה כן עליו הכהו חמו
 כמו חלב ודמן השפע נפטי ולא עוד לא שחלו טע עולו העולם הזה ועול
 הבא טן וספר הנטות יהלל פי .. ר לעזר כר דחסיים עלובה
 אמ הכי יהי רצון מלפניך יא להיט טחטן כפוריית אהבה ואחיה טון
 וריעה ורבה דבוליע כרמליה ורפליה סופיע חמריה וקנה ואייה חלקי
 כא ערן וקטט חר טוב ויע טוב כעולק ונאס ועמח יחל לבבוע
 לירחה חר טמך ויבא לפני קורה נפטיט .. רן יוחט כר
 דחסיים עלובה חמ הכי ידמיא אפיץ כבוטטע ורביט כדעתי
 ורבלט כדוקתן וררנסה כרחמיך ורבעטר כחסדוקן ורראזר כחאונתן
 ורבא לפני חרה טוכר ועטורטוקן .. ר חייא כר דחסיים עלובה

טרהא מורק חומתי
 ולא תהא קמחטע על
 דב דחריס ולא קטא
 אחרים עליע ואל ידוע
 לבית ואל יחטבו עיעע
 ר זירא כר דחסיים
 כלונה אמ הכי ידמיא

ר חייא כר אכא כר דחסיים עלובה חמ הכי ידמיא חרן לט חיים
 חיים שלרחה חט חיים טאין כן כוטה חיים טאין כן כלימה
 ומעוטר פעס ומיייר הרע ומטכן רע ומחבר רע ומרין קטה ומכעל
 רין קטה כן שהוא כן כרית לבן שאיע כן כרית ודעך רק יומי
 קעצי עליה דו .. רכ ספרא כר עלובה חמ הכי ידמיא
 ארטיים טלן כמחילייה טלמעה וכפמילייה טלמעה וכן הרמתיים
 עוסקי כדוקתן כן עוסקי לשמה כן עוסקי טלמא לשמה והעוסקי
 טלמא לשמה ידמיא טיחן עוסקי לשמה .. ר לכסדרוי כר

עלונה חמ הכי ידמיא טעמירט כקן חורה ואל העויריט
 כקן חסיכה ואל ידוע לבית ואל יחטבו עיעע
 דחמרי חמ רב המטעמ חפלי לה .. ר לכסדרוי חמ הכי רבון
 העלמלי עליו וידוע לפניך טלמעה לעטור דעוק חיי מעבב טאור
 טכעיסה וטיעבור מלכיוה מעבב ידמיא טרבעעס מלפניט וטהריט
 חל הטאריט וקייט מכל חט אטמה ועון .. רכא כר עלובה
 חמ הכי לאי ער טלא נוצרתי חיי כריי ועכסיין טכודרתי כאלו
 לא נוצרתי ער חט כחי קל וטמיר כמירב רדי אט לפניך יא
 ככלי מלא כוטה וכלימה ידמיא טלא אטמא ומה טחמא חרוק
 כרחמיך הרכי אכל לא על יד ייסורי וכלאים רעס יהיו לרען
 צוגרי פי והצון לבי לפניך יא צורי ודולי יהייט וידוייה דרמא כולה

טחא ורב המטעמ חמא כיומא דכיפורי .. חר כריה דרכמא כר
 עלונה חמ הכי לאי טעור לשוע חרע וספרותי חרבר חרמה ולמקללי
 עפטי הרום נפטי כעמר לכל רהיה ער לבי כמירב וכמטופר הרדוק
 עפטי ול הקמים על לרעה מהרה חר עעס וקלקל מחטבורם יהיו לרעו
 אמרי פי והצון לבי לפניך יא צורי ודולי .. רכ טשור כר הוק

יהיב כמעטמא חמ הכי רבון העולמי עליו וידוע לפניך טמון שכיה המקריט
 קיים ארס חוטא ומכיא קרבן ואין מקריבין חמט לא חלבו ודמו לבד
 ומחכבר לו עכסיין טיטבר כרענה נרמשע חלבי ורמי ידמיא טיהא
 חלבי ורמי טעמיעט לפניך כמילן טקרב על דבי המזבח וררציט

ההוא תלמידא כר דהוה חפלי חמ הכי לאי ערס עיעי
 מדאות כרע ונאזעי חלמאוע דמים ולבי מלהרר כרכ רע וכפלוניתי
 לחטב עבירה ועון וכפי מחמון כשחר והדרך חלי אל צדוקתך ופנה
 אל כרחמיך להיות מן השארים הכתובים לחיים כדוולס

חמ ר יוחט כר הוה חסיים ר מאיר ספרא רחייב חמ הכי סוף ארס
 לגור וסוף כרמה לטמיטה חל לתיבה חן עומדין אטרי חיי אדל
 כרמה ועולו כרמה ועוסה טח כוח לניצרון דל כס טוכ ונפטר
 כס טוכ מן העלם .. מרדלח כפומיה דר חמיר דמור ככל
 לבב וכל עפטי וכל מאור לקע חר ררכי ולסקוד על דלתי חרתי טמור
 מצוהי וחוקותי טעור חרתי לבב ופני ערן רהיה יראתי טמור פיק
 מכל חט וטהר וקדש עעמך מכל אטמה ועון וטע אחיה עמך כל מקס

מרדלח כפומיה רכמט דיכטה אט כרייה וחכירוי כרייה אט מלחכתי
 בעיר והוא מלחכתי כטרה אט חטכים למחכתי והוא חטכים למחכתי
 כס טמור חייט מרדלח כמלחכתי כך אט חייט מרדלח כמלחכתי טמור
 באח אט חרבה והוא חייט חר המרבה ואחר הממעיע וכלב טיכין
 חר לבי לטמים .. מרדלח כפומיה דחכיי לעולם יהא ארס ערס
 כיראה ומענה קך וטייב חיה ולטון רכה ומחבר טלן עס חחיו ועבד
 קרוביו ועס כל ארס ואפי עס די כטוק כר טיהא חכוב לעטה ורמיר
 למעלה ומקובל על הכריות אמרו עליו על רן יוחט כן חכיי טלמא חרתיים
 ארס כטל מעולם ואפי די כטוק .. חס על ערס

ברוך אתה יהוה אלהינו אשר יצר אתנו בן ערוך ואם יאמר זה כדעת חכמים
שן אצלם מהבוס ויעלה חן ודעה ירוך כל עם באהבה ושלום
תמיד וזאת קדושים תמן לה בשמיחה ובעצמיה חזק לא תסרה בזה אהבה
הנזכר באברהם אבינו ובשרתו אחריו

באך ונעשה המלכות נא איה חיים
אולי הם ספקך נראה אמונתו של
שליקטע של ט המורה נשל דבר חכונת בעלי המלאכה כהי ציפול ללמד וללמד
לאור ולשון לבל איה בעל נא שאין להחזיק יד לעצור ולדע בהלכות
הנזכר ואלה ידע דבן שלא יושב ולא ימנע וישן עלה שלא יחמר ולא יכח
ילד

ועל כן נבטן בה לטן קטרה
מאזן ככל כורה דבריפוט בעגה יצור לאור את עצמן כדירדן חקונת
ומצותן כיון אצטין בסגור קדושים רבין ואיש ט יסכב עם אשה דיה ויעלה
או תקנה עמרה חס תקנה הערה והיא ילדה אמ תקנה דיה ובערה עם
צאה תקרב עם נראה זמן כדמות יז אחר לאיש נאחר לאשה וסוף

לה נאמרה אמר חקונת נאור נאשטי נשיתם אורה ולא תקיא אהבם
האין באור קאה תני נעו כיה האור תקיא דבר האיום שבטיעין יתן האור
תקונה עשי תיחיה ועד זמן שלא נאמר כלום של ולא לבן במקרה
הגו ולא יער אלא עקב בוס של כי אמר כל המושג האולם עמו אקרב עם

וישיל אדם הדורים וקדושים לאלהיהם כבזילם וטווחאום כלום אטור
לאמלכוד אט יי אלהים אשר הברלם אהבם חן בעינים להקו יי יהוה
לשון ינה אט תקודז אף אהם קדושים של והיותם לי קדושים כ קדוש
אט אלוה דרובן בעגה יצור לעור שבטן

וכעגה נדה אסור לאכול עניה בקורה אחר ולוסב אצלה ולוסב אצלה
כססס אחר ולעצט דבר יהיו לזה או וידה נדו ולא לעורב בפנים אחר
איהם ולא לרע בה אט בארבע קטן ולא בבוס אה ולא בכד דיה ולגו

במשכבה ולא באחד דבר השנינה ולכל אחד לה' כן כמו אשה אדם והאומר
 בנהי בני קהל כן האשה בשעה שדונה ובעלה לבר הדיבור בעלמא ולא
 דנה ודמי כיון שלא בוא לדין הדין עברה. אכן כהן ואשה כי גרויה
 גרה דם ויהי זוכה בשמה אמת ימים תהיה בגרה כל המעצב בה ים
 ויטא יר השכב. וכל אשר השכב עליו כעדרה יטא וכל אשר השכב עליו
 יטא וכל המעצב במשכבה יכנס בדין וירכז ביום וטא עד הערב.
 ויש על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא יושב עליו יטא. ואם כי יושב
 זכר דמה ימים רבים. והן ימים רבים ימים אדם רכס למה כל אכן
 אם ימים הרבה או ז' או ח' אהני טוב למשקן להרחיק ממה עדין יותר
 ודאי דכל המשכב אשר המשכב עליו כל ימי זוגה במשכב עדרה
 יהיה לה וכל המעצב בה כל אשר השכב עליו טא יהי כאלוהי עדרה
 כל המעצב בה וטא לו וכנס בדין וירכז ביום וטא עד הערב.
 ואם טהרה בזוגה וכסבה לה אמת ימים א' אצטק קיים ואחר דמה
 זו טבולה אהיה בזוגה. ועוד ירכיב בפוסק אחריו וכן אהיה
 בעד עניינות לאסורם לגור ערוה. ואחרים אדם אם חקק ואם
 ואם ילכו מאגון וכל המעצב האל ועברו הנפשו העשו האשרד
 וקדו היר ברוכבה וכחל כל אשר ישא וכל המעצב האל וטבול
 הנפשו הנפשו חקק עים. ללצר אצטק כיה אזהרה וענינים על
 הרבה באיורה האדם על האשה להרחיק ממה כהן טהרה וכן אחריו
 חכמים במשכב טהרה. וכמו אצטק אזהרה חקק לירחק קצת כתי
 חפט כגון חת אם לקח יקרב אה יעבור חת כאלה חפטו האם ליה
 לה לי חיים. והן כאלה חפטו האם. והן כאלה חפטו האם חפטו
 באיורה וטבול ונקקו לבעולן לה לי חיים עדין. לפי אצטק
 וצוי אהיה לכן עליהן. היא אהיה אהיו מוצנע למעור עמון כן הטעם

הטעמה ולבוא והיו אזהרה עמון האזהרה הטעמה על שתי דברים
 בקנין חסידות וכל אזהרותן יחד.

והיה כן המלך אצטק אלמים. דין דם בטלם

אם באה דם בגמילה עדרה טיפת דם קטנה כקנה חרול טה
 טעמה בקדוה ב' ואחר טהרה טעמה ביום עדין וטבול
 ז' קיים. ואם אינה באה דם טהרה בסוף ז' ימים וטבול לערב באה
 לער אהי חכמים. וטעמה וטעמה ואומה טבולה היא בזוגה
 דמי אחריו טבולה בזוגה וטעמה אצטק אצטק אצטק אצטק יא יום
 אדם כן טהרה אהיה היא כן אחריו חיים אם דארה ויד נוסף
 לערב אזהרה יום בדין יום פ' יום טהרה כעך יום טא חמד היא
 דרכה לערב ז' ימים ואחר טבול אצטק אצטק אצטק אצטק וכן אם
 האשה ב' ימים חפטו אזהרה יום האשה כעך זכר ז' קיים ובסוף ז'
 ימים האשה טעמה ביום כעך וטבול לער אהי חכמים. וכן יהיה
 בעדה אזהרה יום כעך יום או יום כעך ב' ימים עד סוף יא יום. ויפא
 ואצטק אם חת ראה יתחיל ימי טהרה. וטעמה עדין אהי טהרה
 האשה ידא אהיה יא יום ואחר חיים חקקו האלה למה עם
 אצטק כן בסוף חפטו טהרה. ואם הייתה ד' ימים רצופים ובאופן יא
 יום כן בגמילה כן באיורה כן בסוף אהיה זכר וזכר וטא עליו ז'
 קיים ואם דארה באיורה חפטו או בסוף סופרת כל זה אצטק
 וטבול למעור וטא ואצטק ז' קיים וכן כל יורה חקק טהרה חקק
 אם לא כפיחה לבלום ויהי קיימת. וכל אם ספקה וטבול ימים
 עדרה לבוא וטא כעך טעמה האשה בעדרה כהן אצטק לטעמה
 וחומר בעדרה אצטק. בראיה אחר טעמה היא כל אצטק טה אצטק כן

סיבת

זב איהו אלא אומר יום כקר יום ומור בזב בארומה ז ימים
 רופים יוצר י יום רופים קיים יה און כן בערה אמר רומה
 כל צורה ופסק אומ יום צבשי יתורה ביום שזרין יתולב בב
 בער או בום לערב לער צור הכובס והטור וערה פירוש לך
 יא יום צבן טרה לערה ויהי הבה כרן התורה והערך ארזו בער ירש
 צבאון לרזי ספן זיבה אדם הרה טונה בוטין האבנה ויטסין לתרן
 ויהי טרה וכן יטוה ענינים הני טעור בערה כדפירש הרש
 יתוך כן איה ז דרזו בער ירש כן החתור על עמון אדם רומה ז
 רס טיפה כחודל יוצרם עליה אבנה קיים וכן איה צרכו אבנה
 קיים אדם רומה כל אבנה ופסק ויובל ויורה לעולם
 וכן החתור על עמון עד רומה אחר כחודל ישו ארזן ספן יצוב לר
 לויב ז קיים כרן רב אלא רומה לרזי ספן כן החתור אדם כחול טרה
 ברומה אחר יצוב ז קיים ויה און כן בערה כון אפירש באסכת
 טרה כן לקול בן החתור וערה פירוש לך ליה יצב ז
 קיים וז דרכו אלא בארומה יתו יום אחרים או חתור לחור
 או חתורים לחתים וכן היו נוסר אומר חכמים קבלה לחור וכן
 וזמן לחין קיע זין קבנה כן נוסר ז ימים טעמים בעלה אבנה
 עוב אחר סיון לאסרה וכדק טעמה חיה דקא בניין הלה
 כל יהורה אסור כל ענה ווסרה והענה או יום או ללה קבנה לר
 ווסר כן באמצעות בין בסופה פירש ובעלה וכדק טעמה חיה
 והנה ביום שזרין ולרומה חלק לך וייצוג מוצגו לבט ופרוזים
 על מיטה אדם רומה רס כלם איהו עבר בהם טעם וכן היא צרכה
 לעולם לידון כל יתיה חיה באהיו טעמות וטורה ירמי טורה

והנה ביום שזרין ויחין בדים לבט כזי איהו עבר בטוב וזם
 עבר לר זונה וכדק וואנה רס טרומ אסורה לעלה עד טעה זם
 לא רומה כלם טורה הוא לבנה ואיה צרכה לטור וזב אומר
 ענה כל כזר אס הנה קלה ורומה כלילה וצבשי כל אומר כלילה
 ואיה צרכה לטור סוף הסיון למילך דקא סב ר יהורה כוסר הים
 אדם וכן טעם הלה או רבא הלה כז יהורה קיע זין נוסר
 וכדק ולא רומה ויורה ענה איה טורה לעלה עד אטרה טעורה
 ויטב ז קיים ואחר טובל לערב לער צור הכובס ויטבן ויחין אחר
 איהו כדק טורה חיה צרכה אבדוק טעיה באה אבנה כז לענה
 עיה דרומה חתרים וכסמלים ובאים וכוו האם ויבית החתם איהן
 כדק טרה וזין וארזן כן שרות כן יציער וכן עברין על דבי החורה
 כז כן אבא אדם ורומה לענה ואיה אואל אום טורה זם לון טעמה
 וערה וער איה היא טעמה חורן אומר היא איה נוסר לער טעורה
 טיחה אע עלם צרף לר ליהו זכר וז נוסר לעולם לר אום טורה היא זם
 לון וזם הוא איהו ענה ויטביר באורה ענה בערם אחרים קחיים
 ון חורה טפס איהו כן ספן טרה אבל אום טעה כדק טיחה לעלה
 כדק טיחה היא עד סיום ז קיים כון אבנה לעיה וטמה לעלה טרה
 טורה היא איה וטורה ויובל כרן טרה ורמי חכמים און ז קיים
 וז טעמה טעמה היא ויורה לעלה או דב כחה כחול אדם באום
 תקום ויורה צרף לעולם לר חיה אס טורה זם לון כזי אלא יצבן ע
 עמון לרזי חקם עברה טעמה אפס אלא ילדו לר ויחורים אבל כדק
 היא צרכה חיה וערה פירוש לך עד כון רכל כרן ויה

דן איהו אסור לענה

דין שיחה או ד' זמן אסור לאיש אדם ויטען ביום שש הקל עבודה
 מ' וזאת לא יהיה יבואו ליה זמן וטען אע"פ אחר
 הכח אחר כבוד ופניה לא ירע. ואינו התקטן אסור להכנס שיחה
 אחר שיהיה כבוד כי הוא לא ירא רביה קדושה ופניה עולם ולא היה קדש ופני
 ירע. ועוד אחר חכמי כל הירבה שיחה עם האשה הרי רעה לעשות ולא
 יבטל ודברי תורה נספן יורג' זיהנס. וזילא הס' הרעות שזרס' לן לעוד ורוב
 עסק הרעות צופא עצמן ציהיה גני' ועמך ואמרו זונה ועומס' ופני שהיה
 מהרהר פלוג'. וגם היא מהרהר' לבה אחרי האונה. והיה עבודה ושן אהס'
 הרעים. עתה לחטוא. עכ' אחר חכמים שזכרו רעב. וירעם צבע.
 ועוד אחר התקטן כל הירבה שיחה עם הנאה הרי רעה לעשות למוא' שלהם
 כל אילן החולאים רבים וקצת וייהס' ורוב עסק ורעות'. אהס' כאב העורה.
 וכאב העבה. וקדחת איטקה וירקן הפעם הבא וחוס' הקבר ויבואו הזקן הפז'
 וחלשות' הליות'. טחור זה יזוג פראוס'. וחול' הקלום. אהס' פודרה בקאוס'.
 ופודרה. וציאטיקה ואכטיקה. וזמן יכול להיות יהא אהס' ופני אהדהר' לכן
 אחיו וזמן עסק ברבוי תורה ופניט' וזמן וזמן עלון אה' רע. נשל' כל זה סופ'
 יורג' והיום. ועוד אחר אסור להכנס זה עם זה אה' שיחה דברים כשלה
 כי אלה יהודים לים לבו ליה אונאה. כל זמן אונה יהודה כח רוח ופזר
 רשות'. וזמן אסור לישור עמון ולשב' בספסל אחר לא לאל' ולא לעיון
 אילן כגד איל'. לא להסתקף האיש והאשה באים דבר. וכוון אסור לאיש
 ולבנות. יחד באותו דבר כל היום. אהס' ופניט' וזמן אהס' כאב. כל זמן רע'
 גאובה בארבע צמות'. וב' ימים זלואה הצנה (כיום הכפודים ט' זמן אחר רבוי
 ע' אסור בעולם וכחיות' וב' צהי' היעה כזיל' ה'. ימים כזון אהס' כפזר
 אחר אה' הכתום ויעתם. אה' בארבע. לוי אהס' ופניט' וזמן אהס' ופניט'
 על ס' סינה ולא להרהר ולא להמשך זה עם זה. ועוד אחר התקטן

ביום אחרים אם האשה אינה חרה צדק ויסנה למה יגור אה' היא טהרה
 ופני פניה וריבוייה לפי צרכה הקרב לעד הראשון ולמה זמנה על כפרת
 בצאים הכפר אומרם אלהים וזאת להס' פזר רוב וזלואה חס' אה'
 יוסר מדאי אסור לאיש ולהרבות בו כל זמן אהס' ופניט' שיחה אה' אה' זמן
 הקבלת הדין. והדן אה' הוא איש מעבד. ומולדת חיה יורג' מדאי זמן
 יכול לסבל מונה. יכול לאיש פעם אהס' באב' ואחד יוס' באבוע' לכן
 הירג' ופניט' ולא יהרהר לכן פזרה וכפואו' באהס' אחרת'. וזמן ס' להסתקף
 זין חמט וזין חטון

דין כפואו' אה' ראשונה חס'
 דין החס' באורה אה' כפואו' שא' אה' צדק לעמוד בעיניו
 אה' שליוה לכן החס' כזו לשונות עניה. כדן תורה
 כזון על כפרת' כי פזר כי יקה אה' אה' חרה לא יזא באב' ולא עפנה
 עלן לכן דבר נקי יהיה לבית אה' צוח' ושינוס' אה' צמון אה' לכן
 דין זני אה' ציהי' ציהי' כלפינו זכרים.

אצרו חכמים כרוצב לעצור כל כזון זכרים. יפניט' נשנה ויהא
 קא' ויפניט' ופניט' לכה מזרח. ועוד אחר חכמים
 כל אה' צדעה וחובן כזון וחובן
 דין אלו' השא' אהס' קחם למה סן חיים

כל העושה אהס' קחם למה סן חיים. זמן ועוד. קדין זכר
 ועוד. אה' אהס' באורה למה כהקדו' לא יפניט' זמן
 האיהס'. אה' אהס' עתה פזר. לא וחס' אה' אה' ועוד. וזמנה זמנה
 על לבו קרקע. ועוד האשונ' לאור חס' יהיו לן כזון כפזר

דן אסור לנשואו כל ימי טהורתו

ועד תמרו חמשים אסור לו לחדש לעצב באשתו כל ימי טהורתו אפילו

במצב קטנה ואסורו כמות להקטן ולהדגות ול

ולסוד שצין לטהר ואסורו להנשוא לה אסור דבר וואל ונארה

והנה טב להיזהר שלא להנשוא מידו לידו ויורה לרו באוס דבר

דן גילגול והיפול יפלים והיטהר

וכן הטרה ויולדת והמפלה כן שלקיימא בין נפל דין שהן

אסורות וטמאות כל אורח היום

אין רואות עד שאין טהורין כדן הרבה וכדברי חכמים

דן לפי חמ קרב

ואין קפידן לפי חמ קרב כלל דם והאשה כדיל ילדה בזוב וצריכה

לספור עד ולגוף ארבעים יום לגבר כמות אסורה בפרט

כדכתיב וילדה זכר וטמאה אבעת ימים כיוון שיש דונה כטמא ואלים

יום שלש ימים כדתי טהרה וכל עד ולגוף ימי טהרה בין ימים ראש

ראשונים ואין להטות עד ספירת ארבעים ימים ולגוף אחרים אהיו

טהרה עצמה וכל טמאתה וכאשר אנה היום ארבעים יום

ולילה אחר לגבר ואם קבה חלף וטמאה ארבעים טהרה ואלים

יום שלש ימים הגב על דתי טהרה הרי ארבע יום ולילה אחר כשהיא

ילדה קבה או אפילו וולד שלקיימא או נפל אן צריכות ומצוה לשמור

שצין ארבעים יום ולילה אחר לגבר וארבעים לקיבה כמות אחרת לעיל

וצריכה לפרוש אפילו אם אינה כואה אורה הילדה אל ארבעים לפר

וארבעים לקיבה שהיא אסורה לשמש עד אפיה טהרה כדן הטרה וכדברי

חכמים כענין זה שהיא צריכה לשמור כל ארבעים יום לגבר לר ימים

הלידה אבעת ימים וארבעים שהיא קראת טמאה זכה דונה אל אשה כדכתיב

וילדה זכר וטמאה אבעת ימים חץ ואחר יום שהיא ילדה אינה כספירת

ימים אל כיוון טהר דונה כטמא ובמק ארבע ימים יעשה לה טהרה באוס

פארין ואם היא יולדת לעצמה לה כן אן ודומה אחר טהרה וטמא

שהיא קבלה ויפול על כל דבר הרץ ואחר אפילו אם אינה טהרה וס

מזיד ברזוק עצמה כמק שלשים נאשף ימים שהיא צריכה לעצב ולשמור

כמות אל ראש כדתי טהרה ויש חק שאין תחשבין למטה הן ימים הראשונים

ככמים אחר לר יום הלידה בלג הן ימים אחרים אחרונים שהיא וטהרה

עצמה וכל טמאתה ונספרת ארבעים וקודם אפילו ועד אינה טהרה

כדן הרבה אסור לשמש וכשהיא קרוב לן ימים אחרונים תחשבין ספירתה

לארבעים יעשה לה חמץ אם אינה כואה וישמור י קיים ואחר כן טהרה

עצמה באוס פארין והטוב לעצב לעצב אנה הטובים ונאף הטובים כשהיא

ומצוה והיא כדונה ויטהר לפעלה ועד פורצת כן כדן הרבה

וכדברי חכמים ואם קיבה חלף וטמאה ארבעים טהרה ואלים יום

ושלש ימים הגב על דתי טהרה וילדה אסור לפעולה להדוין עם בעל

בעלה ולמשל קודם ארבעים יום לבר ותחשבין ארבעים שאר ימים ראשונים

שהיא זוכה דנה וטמאה קראת והיא צריכה לשמור ולעצב עצמה מזיד

אפילו ושלש ימים ובמק סן ימים אם אינה כואה מזיד ברזוק עצמה

יום ולילה עד שהיא טהרה אל ראש כדתי טהרה ובמלאות וימי טהרה

כשהיא קרובה לטבעה ימים אחרונים אלספירת הציונים אהם ארבעים

יום לבר ארבעה שנה ארבעים ואחר כן יעשה לה חמץ וטהרה עצמה

באוס פארין וישמור י ימים קיים ואלו יקראים י קיים ואם אינה

כואה במק אפילו קיים יעשה לה חמץ והטוב לעצב לעצב הטובים

ויו טבילה ביונה ויחנה היא לעזרה ויחנה לבנה וספירה ז קיים אחתעס
אברהם לקר הס בחשבון ו לקר שהם ארבעים יום לא פחות ולא יותר ואמר
חנה הילתה לך וסוף ספירה אברהם קיים אברהם לעלה לקרבה הס
במחון גיד ושם אהרן אדם יום וארבע ימים היו הם ארבעים יום לא פחות
וליותר ואמר חנה הילתה לקרבה ועבר פחות לקר כרין מורה

כלים אברהם והילתה והתפלג והתעברת ונתקב איתן שהורות אדון דס
ימן טענתו כן בשין הזה שהורין הן אצל כעליון הן אצל יארה ולא יאכל
בין הנהגה אהרן בע אדם בשין הזה וטעמין בקברות ובאהל היום ובאור ולא
ישהו לעולם עד אצורק שליט מים שהוכים לטהריו כך הכלם אצאה טרם
טענת כן מותרין לנע ולהזנות כן ולא יאכלו כן אצל אע שהורין על
שכימית ונאן אע אפולס ענה בקערה אחר אלה ולא משויחי האולה נאין
אע יאכיס בנקים שהיו זעם בספול אחר ענה דמוצבה ואין אע נענין

כה ולא בבגדיה ולא באוס דבר אלה שהיו טענת ואין אע נוקלן ונאמר
כלם דבר ויחד לירה ולא יידה לרן וכל מה אעל להרחיק מן מטרה ויחנה
וענין לה כל ימים וקערה אבוס ויטפתו נסדן ובר ובסמ ייה שהיא צריכה
הייד להאמז בניו טומאורה ובער שהורה וכתבה בדרה הטמאים במים
ייעבור והם הכתמים וכל אשר אהרן יפה ויטהר עצמה בחרח ובמים פני
פוערין וינצבו ז קיים וימים הנקדוים יקיים ובסיינס ז קיים ויטהר עצמה
בחרח חס פעם אחר וטובל לערב לעצם הכתמים

דין יום עברה הן קיים יום אחד
ועברת ויחשבון ז קיים אפי יום אחר או יום בטובה היצו יום
יכולה לעובל עצמה ויכעור יום קודם עצם הכתמים והורג
כרן מרה ויחנה זה יפה וטוב לשרם להקן יפני אלא יבואו לרן טומאורה

והקל אסור עבירה ועין אבל חיסור טומאה לוכא יום נשים שמתעברת
ולבוא ויחשבם לבית הכנסת בעה טרוחן ולראות ספר מורה ולקום בספר
חומרא בעלמא הוא ויקודם מהרה להם ויפה הם עשוי וצרכיון חלקם
בעולם הזה ובעולם הבא

דין מעשרת ונטקב אדון דס
מעבור ונטקב אדון דס ויחן אדונם עד ט חרשים הרוק
כאשר כל הנשים אכן חזנות בן לו בן לטוביה

דין טרה אפסקה ז קיים כמז שישפיר לעיל לה מיום אפסקה
וילדנות אבל זס האומר חז מאונת יום אפסקה אזה הוא אנהג
בזמם אסופרים אומר יום אפסקה ולמפר טמאות נקראות דמין

בטור כותיים טרות מעריסותם ויפיר ההם בגזרע לפי שיש אפסקה בו סוף
סופרתו בענין לפיכך בענה ושרל נהגות ז קיים חז מאונת יום אפסקה
בו אדם חאה טיפת דס כתרלן אפסק יום אחר מונה הוא ואם ז און ז
ימים מונה ז ימים הם וכבר היו אנשים אחרק על רביע אמה בו יצחק
נע בכך שהיו אומרי מיום אפסקה בו סופרתו לניטין ז קיים והציב להם
רביע אמה אם כן כאשר אחרת ל בטוס מותרים הם אעל כן בערה
קומים נדות מעריסותם לפי שיש אפסקה בו סופרתו והציב לה מן ההר
המזובה אלצחריו אציבת אחא ואר אן עי נספרייא והציב להם רבוע
והלך משופה אטרב אחא בטריו אהציבו רבא דאם כן בטוס אחרים מן ה
המורה אן לא יבוא מותר בקהל לי צם דור שירי לא יבוא וצל

דין מותר במים שיש נקראו ייור

ועד צמחו חכמים

במה עיניכם נקרא האדם חזיר ואלו
 קן שורה ויוזרים ואין יוזרים אם לא
 באו עליה כל אלה הנזכרים ולא טלה מענה בעם אין יוזרים קן החורה
 ואלו קן בע טרה בע שריו בע אמה בע אנוחה בע אטרה בע גרשה בע
 יסורה בע אנוסה בע חנופה בע טהרה ספק ואם לא באו עליה כל אומן
 האנושים אין יוזרים ועו רבן אם אדם מקדש אותו מעט
 מקדשין אותו הרבה ואמר חכמים כל המקדש עצמו במטה הראשון הויין
 לו בעם זכרים לו והקדושים והייתם קדושים וכל אשה כן טרוע ולבה
 זכר ועוד אמרו כל האדם בטבילה הולך בנפש שמואל הלכה הוראורם
 בשלם כן אדם כאלו אדם הדיוק אהיה עצמו בטבילה והיה לו כן אהיה
 חזקוהו בשלם וזה הוא כי יאמרו כן אישע כן גדול ואמרנו עליו על
 לישע כן אהיה צדיק צדיק ולא היו לו בעם אנושיים באמת אהיו ילדים
 ויד היו טרם אמה לו אצרו אדום בעל מפני מה הלל צדיקים
 צדיקים ואלהם בעם הקטנים כמורה ואע אין לו אפילו כן אחד האב
 לה כי יאמרו ואם כדו מפני און טהמן טעמן טבילה באשה אשילן לטהר
 כן ברבר בין אלה ברבר טטבילן ומקדשין הם ונשים אמרה לו אשה אדום
 טעה כן גם אע נהגן בעצמינו קדושה כן ייד קבל על עצמן לטהר ולקדש
 פעם אחת עליה לבית הטבילה אל המקוה וטבילה ולטהר יפיה המקוה ונראה
 לפניה מצי חזרה וטבילה פעם אחרת לבית הטבילה וטבילה ועלמה לפניה
 חזרה עוד פעם אחרת וטבילה ולטהר לפניה עצמה וכן יצאה
 פעמים רשם הרבה פעמים וטבילה בכל פעם ופעם אדומה טענים טבילה
 עד כי פעמים לטמן כי פעמים אלו הקבה לזכרים כד ועמוד לפני הצדק
 הזאת והתעבב אחר הלכה אעברה לטמא מטהה כן זכר צדיק צדיק

ול יאמרו אמן והוא עמד לבית כן גדול לפני באורה אע יוד
 זכרים המלך והרשע והקין עצמו כחן ועמד על סף המקוה ופיסמן
 אמה לא צריך אדם לקוט אר עמוו בכפרים נאים ולטבול גם הוא לטהר על
 עצמו במים פושרין כשהם און עלן לטהר וכאשר עלה טבילה וכן
 טבילה לפני באורה אע וכאשר זכרים על סף המקוה נראה
 כמורה לישע בעלה והיא רצה אומר והלכה לבה ונתעברה באורה
 הלילה מי יאמרו כן גדול וכשילך כי יאמרו היה רמזות כדמות זכרים
 המלך ונראה זכרים סגור גם לו יאמרו וכל זמן אמה חזרה לטבילה לקדש
 היה וזכר השם והיה עליה וזכרים היה יוספר לו כל מה אהיה חזרה ולא
 עוד אלא אהראה לו כל צדי יאמרו ונמחה כל מה אעמרון להיות על יד
 ישרים וכן אמה לוד כן רב גדול ויהי יוחץ דהו ירבו על אע
 טבילה וכן ועל כל זאת זכרה האשה איהא מזהרת בעצמה אומר ביון אהיה
 טובלת חזרה ופעם בלב ואם יא בה יראת אמים לא תשח בעלה איהא אע
 אעלה באורה הלילה אלא ישמרו בעם מכונשים ופעמים כדמות כלב ער
 אדמוור וטבול פעם אחרת ואם חזרה ופעם בממור אין לה רשות לטבול איהא
 פעם בעלה באורה ללה אלא ישמרו בעה טפלים עד אחרת וטבול פעם
 אלוים ואם פעם בעם הצדק אסור לישע עם בעלה באורה ללה ואם
 חזרה ופעם בסוס השלם וראש אלו כן אבעתן דיוין לכלב אומן אה
 אהלבן בזון וזוכמן והרוק אלא יורד על הקין אלו ולאוט נספק ולקבר ואם
 רחיה אע פדמנה דע כי באעה אטבלה אומן ועלמה כאחורה אעס ופעם
 בלב נאומם אבעתן דיוין לחמור ללב טיפאי בעם ודיוין למדון חזרה
 מכונשין בחלמין והדיובן והקבוצ על בעם אם איהא איהא ביורה דע

כי טעם אחרת אנו מן הטובל היא פניה בחומר ואלו הם צנחן דברים
 יחדים ואין טעם בריבוס למדים והאחרים זה אדם לעדים ומצוין וזה
 ומחלק סוף וכל הפריות מחקים זה ראוי אם כחיה זו דע כפי
 בעיה אחרת אנו מן הטובל היא פניה בעם האדם ואם פניה בסוס
 בזה טעם בהלכות טעם בריבוס ל אנושין ומעיינין לענין מרה נוסה
 ולא ער אלא אחרותה על כבדיות ואם ראוי לוי רש דרפון מהלך ויש
 נוסה קומת ומדבר ודבריו נאמרים והרה דע כי בעיה אחרת אנו
 מן הטובל היא פניה בסוס אם ראוי ער אנו מחליף לומר
 מהפך ורין לידיו דע כי בעיה גוינה אבין עם אנו ונקה היה וזה
 הרוך וישע שהו אלבעלה אלה מן חבורה אה בעליהן כל איתה
 עהרה בערה פוסה לקוח בצרעה וכן האש ענה האש אחרת
 לבעלה טעמה אע בעיה זכבה עמו לולה זריכה לברך אה עניה
 ובה יק יער אלפך יז אומרי אה טעמה נדיקות למך
 פיה ונוצחו ומקלפו ער הבוקר אם ראוי נוסה טעמן אלא הוא טרה נוס
 לאו איה טרה וכל מו איה מנהר בעצמן נוסה סוס וסוסה לקוח בצרעה
 והנשוא בצרעה נוס הוא עמו ולבם והרהר בעיה אחרת אנו הוא באיש
 אחר ועברה אחר באונו הלולה סוף אהולה לקה כן מוויים ואלו
 קן אולם שני נחש זה אחר אנו הכמט מן העטמ אה סוף
 ען אבות על טעם נוס ואעם אהיה על הנשים דם בכלל כל העטמ
 אם קן מטאות לפי איון מולדות בלא איש דא יארה מקושע
 הקן ערוח הסופר הקקן איהו קרוך בערה אע וחויי הקקן אהיה
 אה נוסה נאוסה בערבי אברת כרי אהיה סם מווייה למך לעשים

הקקן איהו אוכלין אומים בערבו אברת כרי אנוקקין בלול סוף עם
 נאומקן דאיה אהר פרוין מן בעת נעויה לא יבול וכל אהר יטא ילה
 אלו קן ללאויו חמאים צוין נאויין מנומקן אלא פעה אהר בעת
 והקקן אמהיה הנשים מדברות כהן עוודות בעת הכסא כרי לא יבוא
 ארס ביעקן הקקן אהיה חוספה האשה נוקרת אה עשה ואתה
 כן טובל כרי אנוקק לבעלה במהרה ובקיום כרי אלא ילבו להם
 מעשים הקקן טעלה לבעל קרי הקקן איהו הלפס והחזירים בעיות
 כרי איהו רבאיטין מעיין לבעת יאדם הקקן אהיה אה חקנר ומכסו
 בגר פרוין כסיה כל יווי אהיה אה כרי אלו רעוב נוס טווארה כק
 כקדקע ולא יבואו לרי מין הקקן אהיה אה יוצר ומכסו אה רב
 הכות חספ סבה העולה

דף יצירת הוול

ה' שיע אנו האש נוסה מחילה לכן
 והאשה נוסה צדוס מעברין זה כזה
 ובהן הוול אהר ברטע אלהרה הלכט טיפה ונאנה סוחה ועטמ
 למכה ניד יקסא כחלב אה כחלב כעוכט וכבונה הקפואיט עור ובאר
 מלכאט אה ונעין חלה לקסא נראשן אה מוויש אנו אה אה
 אה אנו אנו גסור אין קסא אכור אלא ברעה אה כרס יל מלכוסן
 גכבורי כה עשי דבר נוס דברי אלה יהיו על לבך נדע מה למעלה
 מין ואם ראשע לפרים בטוים אה מוויין אנוה לדינה אלהיהם
 אה מין שיע מוויין אנוה אה ובאנה חבורן איון העושים מאפלה
 אנוה באיון חושך אה ידבר סוף לעון דע אה נוסה מחלה לכן

אל יתעב כבוד דבר דל אל אפרין ישרון שלך. וליקדו קולך לרבו עבירה
 אה יקדוהו ויאבד חוק. ולמפניו משה דין אלטה אהו עידיך אוהי הני
 יתון קו הו יתניא למעלה אהו עדים יו לעס לך אם עשוי דבר באמת
 הדי פוליהו למעלה אלי מצא לקדמך ואני בעצמי אצא לאחריך ואוהי
 ולסו בערך. אצרך ולא האשער דברס בטלים הן האוהיטו אוהך למי העלם
 הוא יעקף ולא נהב כמיוון חבורך הן האוהיטו אוהך באוהיטו חוץ. פוך
 עסקת כבודך בן יתברסו לו בשל וערה. לערך ולא ספר לון הרע עליו
 נהרסו לו בשל חקך. דין ולא טעא כון דבר על מה ישאו לל בט עלה.
 קולך ולא הלם לדבר עברה מה ישאו לך מלאכי מות. כל יון בשל עין
 זכור אמר בראך כלל ער יהיו דברי עליה על לבך. ואוהי פוך ולשוך נשון ד

מורה נבוכ

דלן
 ו מראים הראשונים הולך דר במדור התחתון. ו האמצעים הולך
 דר במדור האמצעי. ו האחרונים הולך דר במדור העליון. ו כון
 אקבע ואת למאמ מנהלל ויורד מחדוה לחדוה והס הם חבליה לאשה. איה
 ירד סגו למה כורך חוקך אהיז נבואה. ואשה פנה למעלה. ו יתון זה כדרכו
 מה כדרכה אמורך הדבר הזה ארס לגור אחרך הלכן והלכן ומתוך הולך
 נצר. הני ירע אצין לנולד ימים טובים אלא באורן הימים אצמי במש איו
 אז מי יפגע כרחי קדס. לעולם לא יקע ארס ויקוס באמת. אפול ארס בא
 יספה אלמנה או אשטה ער אין מוכשר היה. (ועכ"ז איצא מתקוס אצין ה)
 הינן יסלה לראות מלולך ומטונף מכל אצדים עלמה והוה שאז אלסן המעט
 עשה גדולה ער אין חקר ובלאמת ער אין מספר. בראשונה היא צוה אהשה

יזכהו רחילה ילדך זכר. ואת הפרזה מוכוה לך עב אשה ט הרשע וילדה זכר
 ולא פורעו חטיו את המקרא הזה ער אבא לך עק יחוק נפורה ער אנשים מוכוה קדש
 מרבים בעס ובט בעס למה נאמר אנשים דורס קדש חסב עבדית בראך כנסן
 אה יצדס נאשים את עתון וממנעס נאמיתן צמחישות רחילה ואתה כן אהדיש
 הס לפיכך נאמר כון אנשים לבורים דורס קדש. ואוהי צולה עב למה אה
 ילה אהר ילה לעקב. ואי דנה במו. וכ בעל אלישקם ולא כרה בלאה הדי
 לעורף אפס איז מוריע רחלה יולדה נקיבה. ואם האשה מנעם רחילה וילך
 זכר. ואוהי זאח רעם הילדה לזכר און לקיבה. ואוהי זאח מוכוה הכבארה
 וחיה נעקף וכ מה נעטין חיה אצל קצום הא לערה אס המוח דעון אלמס
 עלך אהיור אל מוח דעון שלך אהרי ירע גדול מוכוה בעשה כבארת. ולא
 ער אלא זאח דור בפס רחילס. יהלל אה יון האשים הארץ מעטה וכל
 רבנותו יהרר וילב ארץ לכל לאומים ארים וכל צפוני ארץ

דבר אחר

כל השנים ברבנות הן חנה ושירה בהן ען נחך יספין ומאכל. כל השנים
 פתטות הן אה ושירה פון ען ופמז ארה לאוהר לא חקמכ כי ידעה ויאמר
 לט חקך. כל השנים מלאות האונות הן לדבר השמים למה משנה בהן
 ען ומאמר אל מבוז. כל השנים קראוה הן ען נקטת רחל באהמה. כל
 השנים לבנות הן אה רחל ושירה בהן אה ומדעב רחל אה הרפס. כל השנים
 מדרבנות הן מרים ושירה בהן ען ומדעב מרים ואהרן במשה
 לעולם אין האוש יכול לעמוד לבדו הוה בעצמו בלא אשה. ו אין האשה יסלה לעמוד
 לבדה הוה בעצמה בלא איז כל יחיה. מה הניז אשוט נקוב אלא כמלא קנה
 אלוטט ואי אפס לעמוד עלן באמר ידיו. ואשה אכל האצו אקול. ימא ומשנה
 על אחר כנה וכנה יו

דבר אחר

אזה דברים מאד יסור וינין לאדם בשלם היה והקדן קיינום לו בשלם ככא
 ואלו הן הצמח ביה הכנסת יעקבם וזמרות והכנסת אורחים ובקוד הולם
 והכנסת פה והלויית המעט ישיין המלה והמקדל כגון לבלמוד הגדה וקדש
 הין בעתה צמח נהרן צמ המוח לפי וכנה נאמרה אדם בן אדם למבח
 והלמוד הגדה כגון טעם ולא כפשוטו אכר שע חכמים ידון בזכות דין אורג
 לחובה מעשיין אלצוד וקרבן אורג ומעשיין מוחקין אכ מעשיין יקרבן

ומעשיין ירחקן

סלק

ל

דין בשר שנמלה ושהה כדי נמלה ואחר כך הנהו אורג לבשל בלא
 הדמה מותר אם יש שם שאים בניים ובחמכה כגון המלה העדק
 מבחין שאין המלה הנדבק אבחוץ נאסר אלא מחמת הדם הכלוע בו אם כן
 לא יאסור ויכר משאיל היה המלה כולו דם דהוי בטל באשים ולא שייך כן ל
 לדמותו לבלין שלעף דעבדו לטעמו ולא בטילו נאמרה צמח המלה כגון טעם בבשר
 ולא בטילו דלא דמי כלל דהתם צבי תבלין מה שמתן טעם הוא צמח האיסור אבל
 הכא המלה לא נאסר אלא מחמת הדם ואחר כך לא יאסור יותר מאונג דהא דהא הדם
 עצמו בטל באשים

דין

ב בשר שהורחה ולא נמלה ושימחו בקדירה צריך שאים טבל החמכה
 דלא ידעין כמה נפקא מדמא ואם יש שם התבשיל מותר וזו
 החמכה אסורה מפני שהבשלה בדמה יש שהין רוצים להתיר אורג החמכה עצמה
 אחר שהבשלה באשים שהדם שיצא נתבטל ברובט באשים ואם נאסר מן הדם
 בחמכה לא יצא לא נאסרה בכך דם האברים אלא פורג מותר אמנם אט
 טהרים לאסור אורג החמכה עצמה ופי' יש שם אשים לבטלה הגאונות כגון
 שכל בשר שהה צימים שלחין מעט לעת אלא נמלה הדם נקשה ברובט ושוב
 צינג יוצא ואסור אמנם בתלמוד לא מיטמא מומחה מן דמה בכך אם לא
 יפלט הא הוי דם האברים אלא פורג ואורג אמנם מהרס הורה בשארה
 יותר מצי צימים מוצה לאוכלו כצלי דמי יצא הדם אבל לבשל לא אחרו יצא
 הדבר מפי הגאונות הנהה

אחרכל מעשה בחמכה בשר רפל אלא נמלה ונתבשלה בקדירה עם חמכה מלוחוח
 והיה כמותם אשים לבטל החמכה ורעה רביע צמח למחר עם החמכה לפי דם
 האברים אלא פורג מותר כדמוכה בשאלות בת יורג וזה שיצא נתבטל ב
 ברובט ברוב ועוד המלה מוציא דם ורובט שבו בשלה מוציא דם מה המלה כגון
 כשמוציא דם החמכה מוהרם אך כשהרובט מוציא דם החמכה דהא מותרת

ההפוך יתן

והזב ר' אבן הא דאמרו דם האיברים שלא פירש מותר הו' מילי באוניא
 כדמוכה בשלמה אבל ש' מציא וחזר ובלע אסרה עם הדם הנזאר בה
 ויוצא מין אה מיטע ועער וקאמרת מלת מוצא דם ורמב"ם יוצא דם ולג
 ובלבל טעם הדם בחמשה אבל הוטב מוצא דם ובלבל בחמשה טעם
 הדם הילכך אסרה ומוצא אסרה לא הותרה דאיפא לפוחטו אסור וטעמו לא
 הוצא מוצא אסור ודאמריה. ואם זכחו בזה בשיית מים י' מוטפטים
 לאוסת כ' אונ' דחור ובלע מ' דם שפירש דרוקא בזה בחלב שרי צימת ליה
 כולה ויוצא דהרש הוא אך לא זמנעו מרובפי' שיהיו אוסרים אותו ונס
 איט נקב' מ' אסור בריעבר אם אה כל הלילה במים ואם זמנעו לעב איט
 אוסת. אמר'ם בזה ארה אונ' במים ונארה במים מעל.
 לעב כמות אונ' לפי זה דם חוזר ובלע בזה דלג שיך חרש כ' אם צב
 בזה בחלב דמילי ררי לא כול' שלמי ויוצא שרי אבל צב דם לא אך אם
 לא אה במים רק טנה אחר וקצת הי'ם בפלג איט אסורין כ' טהורין
 הנהי' וכן קלג' מרמזי בקנה ארה במים עב העור דאין לאסור
 רק כמעט לעב עפל' מה יצחק טרניץ. יש מפרש' אפי' כמעט לעב לעלמ
 ולאסור זה לעז' ספר המצוה מה' אברהם אין צרייה מפלעם אלה אם כ' י'
 אורן אונ' יום אלה. פקד' על שוכרין בזה בחלב איתרו לה כול' ויוצא כ'
 בחלב שרי מן המנה י' שרפיץ לקדק' מכאן דבאזר אסורין כ' מן חלב
 ודם עם בזה הירב ופצא בהן צימת ליה בהרי הדדי על ידי צמחין יחד
 אסירי ואם צונן לא 40 בהרה ומוצא לעו' דרוקא בזה בחלב שרי דחידוש
 הוא אבל שאר איסורין לא נאית נציה כלל לא זמן מרמז דבזה בחלב דאימתי
 לה כול' ויוצא בלא הדמה מן המנה שרי אעפ' צמחין מ' טעם מה צמחין מ' אחר
 איסורין נאו בשול' לה פוליה אסיר הוציל צמחין מ' טעם נה' והייט מירמזא דכיון
 דקפידה שלא ירמ' טעם כ' מה ל' על ידי בשול' מה ל' על ידי רמ' להו בהדדי

ולשם בלאר איסורין אי רבו להו צונן וצונן סע להו בהרה והפי אמרו כפי
 צולן וצונן מדות בין אה בין לא אה עפל' ספר ד' ברוך והמספת סיורו זה
 אחרת הוא אצ"רי דהרז בחלב דם ואם הכי צימן המנה כדמ' לא רבול אבל
 בדבר צונן לא אמרו דצרייה מבלע וררע ההא אצ"רי כל יום אית צדן בזה
 ואעפ"כ אע' אונ' אונ' אך ודאי צונן איט מפלע. בזה צונן על בחלב
 צונן פסק רמב"ם אם אה יתר גיוס אחד דאסור וטעם כדאמריה באלו
 עוברין דאי ררי ליה כול' יוצא מוצא הוא יוגר גיוס אחר אסורה מוטעם
 דבבז הוא כמבול' ודלג כאונ' האוירים דלג אורין בבז לא כמות
 דהא עברא בריבא פקד' בהרז דע' הייט צונן בבזן ואסור וטעם בבז
 ומציא בחסד' על אצ"רי ורד' אכאזן באין חד' וריבא אבוס
 אחר על אסור ודרבן הוציל אבולע. עור זאת ההנה בטעם הטע אונ'
 אם אונ' במלוג' לא מציט חומראו. אבל מהר"ם אונ' על ידי צליה
 מותר על ידי בשול' אסור. דטעם הו' מוצא דבבז ג' ימים אין הדם יוצא
 על ידי מלח ויוצא על ידי בשול'. אבל לעיל מותר דאך אם יוצא מה פקד'
 הא דם האיברים שלא פירש ומוצ'. נאמנע' כי קצונ'ם נה' כצאה בזה
 בלא מלחה ג' ימים לצרות במים פוסק' כרי' זיענרד רמז ויפלט על ידי
 מלחה עפל' מהר"ם טרניץ. ואם לע' מהר"ם אע' בשם ה' יצחק מורה אע'
 הנדח במק' ג' ימים אפי' לא טילה שרי אך לקדירה. והטעם כ' כצאה ג' ימים
 בלא מלחה א' מרמזא הדם ואוב איט יוצא על ידי מלחה. אבל כשהדרת
 מן ג' ימים מרמז' הפצה ויוצא על ידי מלחה עפל'.
 ד' חובה אכזה שלא הנח במים כרמ' לה זמילתה אסורה אהדס
 צמחה כ' דם האיברים אפוס' ואסור וכח הולח ובלעו ויכנסו
 בבזר המרבה אע' מלח ויפלו דם. הבלע המיט אונ' הדם אלא פירש

ע"י טעם

אבל דם אפודי כבר ונמצא עליו הולח ופליטתו בבשר ואם אינו ידעא ואסור
אין ראיתי הו' מאיר אהמרו בדיעבד והכח ראוייה יבברא שלי בשרא דלב
דלברמילה לא אבל דיעבד אפודי דמי דדמיא מדרך ערוך כסלייה והוא הרץ בולחח
ואם לא כן יהא אסור לולוח חמטות הרבה ואם חמטת אחת בפני עצמה ויולי
וישנה הו' ג' גם כדברי האוסרין והתחודי פסא עלון ברכה

הגבה כענין בשר לא הודמה ברמילה ונולחה הנה' ועצמה דברי רבנא
הדרסנים שאומרו דאין הקנה לדונג בשר כדאמרו' כות' שבחייא דאסור כגון
בלא עלתו וכן בדרמה ויועש' סני' לסיר דדם דדוקא בחדמה דלאחר הולח
כעין יפה יפה אט פשוט דמה דאשנה לסוד הולח היטב והדמה אטייה
לסיר המים שעלין כבלועים הולח נדם וכן נקט ויולחו יפה יפה ויגוס
דבעין הספג וחזר ויולחו כגון בקדשים ולא דמי לבשרא שלי בשרא דהתה הני
כגון דם פלטה וציר פה ויטרק ערוך אבל בשר שלא הודמה הו' דם שעלון
כגון דם בשן אפס' על גבי בשר חמה דאסור ולא צריך ביה לא ויטרק ערוך
ולא כבולעו כן פולטו והו' מאיר אוב הורסיה לא ענין ביה ואו' אשנה דזה
הדר ביה ע"פ ויהי' טרושין

דין חמטת בשר ונולחה ופליטתו עליו חזר מבעד מלוח או נפלה לתוך ציר
יתחו ויולחמה ויחזרו דאגב רפשה ציר דידה ופליטה שני ציר
הפליטה בה אבל החמטת שנולחה ופליטה כל צרכה ופליטה עליה ציר או
נפלה לתוך הציר אסורה הוציא ואינה פולטת ציר שלה הו' דבר פליטה ס'
צרכה ויהיו ד"ב חס' נגזר כאלולחו בשר לפני אבוע אחת לולוח ענה בשר
נארה עליה ואם דדמיא מדרך ערוך כדאמרו' ובי' כדרא שלי בארא כולו
ואם יאין דאסור דדם מוצא דידעא הרבה דם מן הכבד אבל בשר גבי בשר
ארי דדם ערוך ופליטתו אבאר הולוח כגון לפני וין מרובה אפס' שלה דמי

ציר פולט לעלה ואיני בולעין דדם וברייעבר מותר אבל אם הפיר הכאן
נולח דך לפני ודם אחד האותם מותרין אלא לברמילה לולוח עליו בשר אחר
עב פשוטים כאמרו' בדיעבד בשר לולוח הרבה וענין ענין כולו הקצת
לחפסוק כן הבשר וכן הציר אטרוך מן הבשר ולאחר ויין באיסורין הבשר מן
הקצת פשוט או יוצאין מקצת חמטת מן הבשר כגון הציר אונת קנה שפיר
הציר פליטה דאסור ואם ליה ביה פולי' לא סגי בקליפה דמה איהו בשר חזר
כגון כבד והרי הוא כמבגש' ומה אלושלה מן הציר מותר ויטרוך העולם
לחמץ מה צירי בשר וישנו יומר אשיר קליפה וכל העבר מותר ואין לעורר
זהם אפס' לאסור מה שעליו כגון חלב או פספס' ואם אונת מקצת צברין
הציר ציין והיה לו לוי' דאשנה ופספס' כגון חלב הוציא ודדם אית' אפס' פשוט
לעלה וצ' האשנה לא יפספס' ופנה הרץ וארוך לפניה כגון ציר טיפה
חלב אפס' על חמטת בשר הנה' מעשה בשר אשנה ויצא' ב'
בחמטת חמטת ציר הרבה כ' בפלה והמזוהו מאחר אפס' ס' אפס' דריבא
כאלולחו חמטת הרבה יחד ערבן ציר בכל החמטות ומותר דרכ' אשנה חלב
דכמא דמיא ואמרו' הרי רבו ענין טעמא לא דילוגא פליטה הו' והדר בלוגא הו'
חר עי' דילוגא פליטה הו' ופליטה הו' ציסא אלוה' וא' אף ויחזר אבל חמ'
החמטת אשנה לציר החמץ צריך מקום לפליטתו אסור ע"פ ר"ח
האונת רביט אונת' על בשר אשנה ולאחר ג' ימים יצאו בחמטת
אחר דמיא מליצה ציר כדאמרו' בעיט מאחר אשנה הבשר על גבי כלי חמץ
או כעין כלי חמץ כגון אש שרש' והפסק בין שני הקצות והבשר באשנה
הציר מן הבשר אשנה אשנה ציר כן חמטת לחמטת מותר אלא היציב חמטת
יומר מדי' דם האצורים עכ"ל באצורים שהם מרוביהם אש' לא כן אף

מלמה לדמותו ין הדם אשר נכנס ונחנק ונחנק ונחנק ונחנק
 און עם מלח אסור לבד בשר אלא אם ילכו אונם המילה עד ציצוב דמיו נותר
 כך יבאנו ויום שבתו בשר בארית היום כל הלילה יש שרצים ואסור כי
 חוורו צחור ובלע הדם שפירז דדוקא בשר במלח שרי אורו לה כולה יומא כל
 דמירז הוא אך לא אצטר מרומש אסורין אונם ויום אט אט נקב ק אסור
 בדעבר וים שיה של הלילה במים ואם יונם לע אט אט חוסר
 הקרה מזה העם שבר לכל און צורך מלימה נהגו העולם ללמל אונת
 או עפנת אונתו לא שבו שיעור מלימה וללא הדמה ורפ סף היה אונ
 יש להזהר כי לפעמי קודם שיהיה עלי כל היצור נאיוני אונם ברבול בטימן
 באונן גם אעפא כי באסור אקלסן להסוך און איה אום נעם לאור ונמה
 לקדוח ולא שייך להמר או נמצא רק עם הנחלים בלא אסור ולא הפסדה
 כמותו ברו אך כבוד או בשר ^{חמשה} מותר לרוב באסור ולהסוך אף לע און שיעור
 מלימה וכן לפחילה לא יתן בשר ופבר יחד ויש נאים שניולמות מרובות
 בציצוב ואין אהורו שיעור מלימה ואין נכח דלא שרי אלא נטייהא בצעטה
 מלימה או אערן בלא מלח אבל בעדן זה הביצור הקרובים נעשבת הדם
 מלימה עם האור אך אין לחוש אם לא הנדה אחר מלימה אהורו און כדור
 עכל מירי שקיין איתגור כבדו עליו באורו לעלה באסור כבוד ובשר יחד
 אם הכבד למעלה שרי דדמיו נחנק שריק אונם ריו העם דקרא דס הנשט
 נעטף עם הכבד עליו מלימה און על ירי מלימה אבל אום היו אפסין דס רורר
 על ירי בארץ מלימה און להמר מעט זה אם אף דס עין היה אסור נאום
 דמראה צבר ואסר כבדו קלמה או כדו מלימה און אום היו נחנק דמלח
 חנה על הדם עין נאום חפסם ככלי הנקב אלא ככלי שאינו הנקב דמראה
 שרי נשט כל אעט למלח אום הט היה אסור כדו קלמה דמין דמראה אבר
 אורו יקרה לה בלא אום על בשר אלא מלימה אום על וכו בשר אונת באסור

אחר אף הכי הנמלח חומר כבולעו כך פולטו ולא חייבין לרס הדם נאיוני
 נמלח אונם ריו אום נבלה חמשה בשר אלא מלימה בדיקה יש בה הרבה
 וים ארצות בהם בשר אונם מלימה ואזכ מלחן על אורה הקצת מניחין בשר מלחון
 ולעם מלימה הישר באונם מים חמור צחור דכין דחומר צר משורר עם יום
 הרבה לא היו כחמה ולא היו כבד בארץ נפשיה ליתגב און כחם מלימה אום
 אקלסן היום עם הישר ודמיון הפסך כמם יעשה היה אקלסן היום היה יורד
 על שיה הדם נחנק ויו גמשים דף על בשר הפרה המתרגמה לפי און החמשה
 המתרגמה ודוכן יחד לא יכלו העים לרד לעשה ואאלו היה דין נהמר אבא מרי היה
 יבן דדמיו אום לא היו יו גמשים בחמשה המתרגמה היו נחמה בדם האוברו שיער לחך
 אסור נמצאת החמשה חמשה ובלעם הדם אבל הכא דרב עלהם יו גמשים נחמשה
 הדם כדור על היוצא מים וכמו גמשים אף אם היו יו גמשים נחמשה יו גמשים
 ספק דכין הוא דמא אום דאסור מן המורה היכא דלא מלימה אבל היכא דמלימה
 אסור דכין הוא כדמיו יעידו דס איתו אום יעבד עליו נעשבת לפי אונת דמיו לערך
 עליו הוצת ונחמה אמה דף עליו ספק מים ספק דס ספקא דרבן לקלא דקח
 אונתו דין עוף או כבד איתגורו לא מלימה הפסד מלימה נעשבת
 איהיה כדו העוף אצולין חומר כבולעו כך פולטו בצליה ויסב הפסד זה לפי
 פ' ר"י דף מלימה שרי כעין אום מולמות הטלמים מן בשר לעלמות שרי ואם לא
 בשר הפסד אעפא למנת מורר ואם מלימה על עכל נאיוני נחנק פורעו
 רכא ולא מלימה כלל דלא שריק ולא נראה לי ברור דאם לא מלימה כלל מונב דמל
 לא בש מלימה וכבולעו כך פולטו עכל דף כדור און הקרה כבד איתגורו כבד
 ולא מלימה לא הפסד ולא הכבד נעלה יונב דכבולעו כך פולטו והלכה מלימה
 שרי אום פנייה לעט נעט מילי בארה אבל כבדו אסור בשר אלא מלימה נאיוני
 מלימה נעט בפסה לאסור אסור עכל הקרה נעט אלאו עם הכבד ככלי
 במקום אחר ואם מלימה בפסה ובקרבים ודמיו אסור אום אעלם אעלם הכבד מן
 העוף

המים עם משעים בכל יום אחרון מלח קעורה חלב ויולמן בזה או איסוף וס
 וסוד שלם בזה עלה אה כדילוח הסוד אסור לפי שהוא בולע דין חדש דלע
 אחריו כי הוא איכא ביה מים ימים ואם הסוד ילבוש צדק לבעי ואם
 הוא ילעף אין לו תקנה כי אם בצרופה כך קבלו מרובות אונים אין השלם נהיה
 היה ואחריו כרישור בין הכפר בין הסוד בין שבתל בין אלף ונס אין לחוב
 הסכן במקר הכפר השלם לאוהו אם הוא עלו אם לאו אה קודם עליה בשיעור
 ולחה וגם אסור לחוב הסכן בכפר בעת עליה מים רבול דס

דף אם מלח בזה אחרת ברדי נבלה יפ' ככלי מוקף החומה אסורה
 כדאוי רבא הטואין לרבות יוכן ונתמן והנן דחוסין פוק צד השדה
 יער זעה בעלמ' הוא ואינו אסור דמטע דער דרפן הוא חבס מיידי כשר דס
 שג'א מרובין ול' קוטן דס מלחין מן המים דספן הוא אד מלחן ע' הטואין
 וספיקה רבפן לקולא נעור האיה דער דס מרובין מיליה פו אין משליך
 לא את מלח טעל כותן אבל לטול כותן אסור יירקא מלחן בין ערן לנסן
 על דער דס מרובין הוא אונס רבוא עלו מיידיה לעט אער דנאר
 בשיעור דס טרין וטואין יור מלחין צורין חר נקוב מן לכחילה ועלס
 נאוי ופושעים יכלע כפ' ואם איכא ספיקא אם מלח בזה אחרת ובלה
 הני ספיקה דאורייתא לחומרא יוחתי אהליחתי עלה הני איון מלחן נוחו
 מלחן והוי כרות דל' אם נגע בזה מלח לבונה הצבונה אסורה אפי אם אינה
 מלחה אבל הכפר מותר הצבונה לע פלטה כלל ואי הוי אויסקא הצבונה מלחה
 והבזה השל הכפר אסור והצבונה מותרת לפי שהמלח פולט וחרשל בלע אינו
 פולט כלל ואם אעתי ילחין ונתמן זה על זה או סמוכים זה אצל זה אין
 אסורין דל' אחר פולט לעצמו ובלע טעם הפיח הסיון ל' ולא ייך כפולע
 כך פולטו מלחן וכן דרין גוי בכפר אחרת ובלה אם אעתי מלחין
 אעתי אסורין ונס הפיחה מלחה ולא הבלה או הכפירה מותרת מלח הכפירה
 פולט גידיה ואין ל' כח להפליט הפיחה ואם הבלה ל' מלחה או הכפירה

אסורה לפי שהפליטה פולטת והאסורה אינה מלחה פולטת הוהו וימי פולטת
 וכן אחריו ובי שהוי מלח טואין ע' מלח לפי שהמלח הטהור זימ ופליט הטוא
 טואין מלח וטהור טעל הני אויסקא כי הוי אפולט הטוא הוי כרות מלחה הוהו
 ובלע הטואין אכל בזה כפול טואין מלח אפי בזה חלב אפי מלח
 או לר' אוסור אחר עליל צאיט מותר דעתי אונ בולע טמן כי הוהו זימ דס
 לברא דסמכא דעתייה רבוא לפי שהכופת לא היה מלוח כל הערך עם קולו לא
 היה מלח דאם היה מלוח היה אסור לפי שהזב רוח ובלע הכופת אהו ל' אכל
 והו דאחריו טהור מלח וטואין טעל מותר לפי שהמלח הטהור ובלע אכל ל' אכל
 זה שפולט טעל עם הארץ וזה צאיט פולט מותר כל כמה דלא פירא ורבות
 ייקב שרז קודם מלחה איבעיא ליה אבל למחר אפילתה וזה איעור מלחה
 יעא כל הדס העיור לר' וטואין לבלע בקדורה אפי עם הכפר טו מלחה
 דמטעם ככל יוד לשומר עליה מרפין הכפר בקדורה לברא ובעים כרפ' צי
 למעלה דאיעור מלחה כאינו עליה והטעם דאין יא כל הדס כאלה נבלה
 ועד מלח כרות דל' וסוגיא דאיעורא ופירא היטב בין לר' בין לפר' והספן
 לפי פ' י' עם בלע הכפר בקדורה למחר אמלח וזה איעור מלחה והדס כויס
 הכפר יאמר ואם י' עם בזה אסור אם כן י' עם צאיט כגד הכפר כי הכפר
 לעלם פולט ומהו רוב דיון ואינו בולע לפי שטרוד לפלטה אכל נבלע כבד
 שנגבול טמן ואפי לבלע לברו לכחילה אסור אעם שהכפר אינו בולע מלח
 מיקום אסור הכל צולע מן הדס ולפי ח' רב אם לא מלחן כך הר' אכל
 אם מלח מותר לבלע בקדורה אפי עם הכפר שפסן מליפלט למחר שהיה איעור
 מלחה ואם כרישור מלחן הכפר עם הכפר או עליון אורג עם הכפר מותר
 דרומא מלחן צדק ויא לעאות דפירא ר' ש' דבי כפר ואם כרישור אה
 כרבי יקב דבי כפר אסור דיון ואל כה דכילי עלהו אם עלו כרישור כפר או כחל
 עם הכפר ככסוד מותר הכל והוא הרן מלחה כרפ' צי ואם הכפר דוכן ורפ' צי
 אם הכפר עלה אסור כל העני דאין אפי יעף צאיט ככפר על וטעם כל העני
 חרפה דאסורה ועריב צאיט מן הכופת נכרי אהירג לבטל כל העני

ואם דמך במצב צריך לשים מן החמשה ואם לאו הכל צורך וכן אכן כתב לך יצחק
 אברהם בלתי קדושה אם דמך בענין הענין נכבדו זה אצלם והוא אית בלתי ונבד אית
 פולט אבל אב שבתיהו אהבתו עם הדם אבבאמו ונחמלו לא וישעריהו ונכבדו
 בשמים עם קפה וכוסב ואת הלב עתהו כסייע לבטל הדם דמינע בלתי משום דשיע
 וזה אהבו לחתוך ערלה לב אמשנים שיצא הדם ויבאר הלב דרך החמך כון שמה
 שחבבו וימחורו כשאך כבד אהרי יצא דמיו וזהו שלא נהא לבול עם כבד נשום
 גר לא לבול לא קדושה ואיכא איסורא הנה נראה לביבא דדמיווי
 בעלמיה הוה לחיו דאם אדם לב דשיע ואין קיימא לן כבלעו כן פולטו נדוקא לבלתי הוה
 הוה דמיוויין כבלעו כן פולטו נשום כח האש אכל לקדיה לא ואם כן אם בלתי הלב
 זלתי בלי קדושה ופוקה לבבם צמור ודברך לשים מכל הלב דהו כחמשה זלתי עולה
 דעברין כוילי כלי דם ויחללא כפו הכל בלתי דם דכל ענין יזבן עים טכרי לב
 ואם כן אם בלתי ענין זלתי עם לבן ענין הלב וקולא איה מקונו ושאר הענין נומד כן הוה
 מסבבא להו יוסף עני ויצאנו במשעבד הוה מאיכרא דין זה בשליחה ונאמר
 גדול הוא דהאיך בשען עים בשליחה הוה שליחה כלי ובלתי אחריות כבלעו כן פולטו
 וייהו אמש איכא לעיור הייט דוקא לב אמה אבל הבאר עולה עניו בולע אמש אף כן
 כולתה כונו בשליחה ודברך עים כבד ל הלב ואם זלתי ענין עולה עם כבד
 הלב ענינו מורב נשום דשליחה כשלייה ובשלייה אחריות כבלעו כן פולטו אך לעור
 בכד ענינו צריך ענין אם צריך עים מן הלב לתי אכולעו מרמו או לכו לתי אכבד
 פולט על ידי שליחה כן דמו כן דם אכולעו מן הלב ודברך ענין על כונו הענין
 והשאר הוה מאיכרא וייהו חבבי זון ליבאס הוה פה טעם המחווה ואין אלה
 דמו אוסר הבאר איתו ונר יודם שלשאר הבאר לתי עקסם הלב כנוס לגמס וכחמונ
 טעם על הבאר ענינו הוה ליה כדס עלול הכוונת על החמשה ולא עיניו בשליחה ולכן
 דמי לבד עולה עם כבד דמיון דייבד דאמש כבד דכולו דם ואם הכו שרי ליה
 רחמנא ולהו לוי מחווה כח טעם משאר כבד ד
 כחל הוה יפרש כל החלב לבלי הוה וכל אכן יפושעין לקדיה ושליחה
 להאיך ולברוב כל הסוגיא אך לתי היסקנא דין כחל לפרטי כונו קדיה

שכר נשע

שתי ערב לבחילה ואם לא קרעו כלל מורד דחלב הנפלט עפ"י לויך ואורג אלא
 פ' עפ"י לויך מורד בריעבר כלשעה קונו דרד וישא טכרי וזה כרס נחמן דמו
 זניקין ליה כחילה דויך לבחילה מורד לתי בלא קדושה כלל וקדוהו אם קרעו שתי ערב
 נחמן כבול מורד כלמורב עניו לבחילה וכן לענין נתיב קדוהו כפולט
 ואם לא קרעו שתי ערב אוסר כלמורב עניו וויך בריעבר חלב הנפלט חוץ ובלתי כון
 שתי איקרי חלב דכמן וכי בלתי אוסר כבד הכחל ואם יז עים עים עים עים הכחל
 זיבטל חלב או מורד ולפני וכל אכן כי קרעו שתי ערב אף עם כבד קרעו
 מורד אף לבחילה ואם לא קרעו אף קרע מורד בריעבר לשיע קונו דרד הוה אכל
 לתי מורב כקדושה מושע כונו דב נחמן זיקין ליה כחילה ונכמוי לוי סלתי עליה
 לקדיה בלא כבד או כונו יודם לבחילה כקדושה מושע דחלב הנפלט כבד אמש
 אחרת ובלתי אכן כבד כלום וכן משמע כל הסוגיא דהם והכחל עולה או עבול
 מורד לחובב לבחילה בסכין שלפני ואם מורד לתי הכחל כונו כקדושה איה כח
 כבד איה סקוקין היכלתי כן כחלתי כן כבדו שילי כונו לבחילה אוסר וריעבר שתי
 והם ענין זה ליה כבדן החמין והו דאסר דרס לבחילה לתי אכל נטעם על הבאר
 קודם אשלה החמין אבל לאחר שקרעו וים נאלה מורד אכל לבחילה ונבד העם
 פפרי ט כל אכן החיים זלתי לעצמם כמורב ככרם דם והיכא דרביבא הכחל
 מאד ונכבדו כדדי כבד הוה רב יואל להמיר אף בלא קדושה כלל אף לפרטי ואיני
 מצריך עים דחלב אמוטה מדרבין וכובד לוי אורי כמאוסהו קדושה כל ערה
 דהיז כלל יזלתי דלוי לבדל כחל כלל ואם עולה הכחל עם הבאר הואיל וכל
 מליחה כלי נעקב הכל מורד כונו כבד קב כבד דם אלהמכב או אינה נלסרת חב
 כחמיה דכל ענין עניו פולטו וכשני ענה נסלטה א נחה כן שאר לענין כחל עני כל
 זין אכבדו פולט דם הכחל פולט חלב וכשנת הבאר נח הכחל ואורכה קל שומר הוה
 דם ראורגא אית אוסר חלב אמוטה לוי כל אכן זלתי יאסור כן פ' כל אכן וכי רשיה
 דם נשען עיקר ונסל עמל החמשה ואינו אוסר וכל חלב לא עיקר אלא ערב כחמשה
 ואוסרת הו דרס מרובה ללב כן כחלתי כן כבדו כונו כבדו איה ולענין עים איה
 והחלב יל הבאר וריעבר שתי חלב אמוטה דכמן היכלתי דמו אורה חמשה עמה הכל הכחל
 דמיו

ועוד הוא דאז שמוסר הכי כוונו כרום כרום דלוי קומו וכלי אורח אורח בריעבר עדי
 הוא הדן לטובה ויחשבט דלא לבאלי כבדא וכמלך אבל עתהו אומצא שאלה כי
 הא דלא שמוסר עבדי לה מבדילא דעמלה ביקמא דהקדא ללא בש קרעה אע ועב
 ומיכסה לשם לקדמה עתה דאז אומל צוומא בשלל הוא מכל יקום הוא צר
 ולטהר דרס בשלשון טהורא מוסר דמחשב כריתו חסיד דס הטהור נרס הלכ בלאו
 ויה און יומן לילוח הכבר קודס עליוהו לאו ורעט אוסור בכל הרעיוע קרה
 ובי אס טעלה כמל עם באר ט קרה צאמל על באר טעלה כמלמא כעור
 הכמל וחוכר ק ולא קרע מלל אס הממוח כמון היה אוין חלבוה היה לה וייטעא
 דעעטא ווסל לזוויק יורה דלמחייטון יעלן דעמל כל אברהם יס נכאמב
 רב עלמא טעמא דהלכה דומח ביאלט מן וטקה מן אומה וטקה למחלק ברבר
 וישם חירה ובראשם רב אהרן כל עשה טעמא על החמטות בצר הולחמות עם
 כמל און כהם עוים נדע אוסור ועבורה לא במעמדת שמון ולא כמל וסל און באור
 חפוטק ט הולחמה אינה נדוג כרומה דעבדל אלא כרום דלוי וכמל אעלה עם
 כבאר בריעבר וומר כרמיא סך כל הבאר דרז אורויהו הלכ מן כבאר מן כמל
 מוט באר אר יל לעלון כפי הרעו ולעלון אס באסור אחר שילי באר דייעבר און
 לברמלה לא והאויק הרבה בראיומן בספר עמר צופים והא דאויקן כמל באים
 וסל הייט דבטלה בהדי בארז ולא קרעה וכן סך יהודאי ואון כמלמט כמל באים
 וכמל מן הטען היכא דלמ קרעה ובשול כהדי בארז היכא דקרענה לכתלח וילחורה
 לדיוה בקדורה עם בארז לברמלה לה לשדויה וזו צדיה אר דאנוה מן דמלחיה
 בצור לה חלבוה הילכ הכו חמטות טעולתו טס כמלמין וומרין הן לכל יאכל ויה
 ויחפס הכמל ויאכיל לעבדיקן והרעה לקדא שמון כוונר און לר יפנש וון וזאר
 חמטות יוסל מלי וקום ותו לא חירה נכפשה היה עמלמה הכמל עם באר
 י לדומה לה דאז סך כל הבאר דרז ויחור ט על שילי באר דייעבר און ופטי
 וייל כקדוב קערה אונולין בה כמלמא אס און טלה באר טעלה דייעבר וומר אונכמל
 דמק בבאר ולח כט שוי וומר בריעבר דקח עבלי אורח י

דקיי ל אס ציוא שמה שבבית ישראל ולח הרעול ולוי דיע יוסל אס
 ולח בכל ראשץ וילח אס בכלי אס וומר או דריוהו כבאר מן העלה
 ולא רעה ושרל אס הדיות ב פעול וטמא הבצה בקדורה אונלמח בצה ולא ערע
 אס בכלי חוקר ולח או הדיות קרומ ולא ערע אס הדיות קרומ חלבוה עם
 קעמק אצאמטון כהן בצר אוכל כרומה לה אעם אהס סומון על דרמין בלוי
 לא לאסורו ולא להמרא לא לאסורו ויהא דיכמוח מן באסיא וכסל לא להמרא
 מהיא דמורד באר צעמלמ מן העין אוסור וסל מכל מקום יא להמרא כון עם ציו
 יודע הייך לעין היודים אן הכל מורב אס ישראל וצא ועבס או קרן בר דעמ
 דמורק הניין ידעו כרבה אר עם זה קרי און יודע ויהא היודים אן הכל אסור
 דעמא קרי עשה לקח טעמא כמון ארעלן לעבור י

דקיי ל אס קל ולח הרעולין ביתר בכלי אס נאמא אחך יהס
 בעלה אכבדוה וומר דלוי אס טבאל דמון האילמס והקדוה
 אעבורן וומרין לא יון למוסר כמלן אבל מון למך קרעה ושר דאז עעמ
 יבאל אס הכוונת לישמ אס טעמא לבק אכפאל ברון אלא נדא לן טבאל ולא
 יהי כמל טעמא און קבל טעם אלא על ידו ביאל ולא סויאין דילמו פליט הכבילה
 אעטק והדס ולעל הכוונת אוסר הכוונת לבדן למעל ואס כצירה אומח לבד
 דילמו פליט וחד כמלמא אילו נדאו לוי פליט וכן דלעמליט אס מן אפס הכלי טעמלן
 כעמט טא וטעם כמל הארץ און ודיון קערוס באוון הוים אעלן כמל
 הרב ידולין טעם הדס והאמטק אעם ארעלן לעלון כמל כמל החיטה והצואר
 מן הדס אומס אס אעפס והדיון כמל החיטה והדיון העאר שלא יכנס העיס
 כמק העין בריעבר אר דלוי אס אונ טבאל ווסל לעלן צד צואר מן ארעלן
 לעומר בריעבר אר דהא נכרס הורידן כעמט אעמט ויון אוסורין אלא וקום דס
 וכבר יא הדס על ידו אעמט י

אס דיומו וילחמא הא טעמא סך טער עלן סר אעמט עם טלי כממך

עם הלוי

טו

י

וכן סדרו כשעש כולק חלב הנה והא דברו ה' יוחן כולו בחלב ואם דמסך
 קראו בטיהורו וקרא קשה כלל להם הנה דמסך אם חראז צומ דרמס דיין טעמו השם
 דמסך לפעם והא דברו יוחן השם דרמו מסך ולאו יפסד לפעם. וכל שכן
 במלחמה בזה עם חלב אין לאסור כולו ולא אנו^ה סעפושן ההוא דרב טעמי. והאריך
 וזהו אנו הענין ונאמר לכבוד הכל. ופירש עמי הענין אם חלב הרבה במלחמה הרי
 הוא כחלב מושב בעליה דאית ומעט כולו הוא דמלחמה נעליה אין שון בכל מקום
 דלבו דהיה או וילתה היא וני לעו לכלי יז רוח ולמלחמה אין עד בית הנזו הדן לענין
 מעטות שוכר לשים צמר ומעטת בעליה מן המלחמה הילכך אין צריך כי אם קלטה
 כדפשוט. וזהו אנו השני שפיר קבל ואמרו כל ויחול נאור עליו עמי. וזה
 פירוש המלחמה כי בשלל לא צריך שיש עלה בקליטה במקום אצו נאם אית יודע וקראו יקלה
 כל המלחמה אע"פ שפיר רבוי אע"פ הו דמסר רב הנה דמלחמה ומעטת מיידי עלה היה שיש
 אצל היה צדיק אורה הכל וכן במלחמה. אך רבוי יאמר הלוי וכל ליתנה ויחיל שכן דכל
 היסוד היו למלחמה לכלל ומעטת המלחמה כמון ציז עד הרבה חלב אסור כולו אם אס
 יז שיש דלא ידעין לאי זה ער פיר החלב ולא נהניו צדק המלחמה לבטל כי אם במבטל
 המבטל שהיית מוליסין אנוג ככולם המס צריך שיש כי אם כחוש אית צריך כי אם
 קשה ובי טל ומלחמה. וזהו רב יסחק הלפן פירש החלב במלחמה והוא דאיה טעמי
 ויחטא דמלחמה כח. ומקרא עלה השני דחלב ובשר סוה בקלטה לפי אומר
 הרמז אם לטא שיש. וזהו אוקרא טפי נוצים אם היט כש קלטה אם ירום וקוס אצו
 ק נאם לעו אין ידוע יקלה הכל. וזה דאיתו שובטלן באשים. וכן דאיתו יעשה הרבה
 פעמי. וכן אזהר רב לישע בן נחן דחלב אסור בשלל דמעטת ואסור נאי במלחמה
 אם אין צד שיש בבאר. וכן טר עלבולה אסור אם אין אד שיש לבטל.

ד' וזהו אנו השני דבר הנה ובי דר השם צמטת פירש ליבטל פירוש וזהו בחייה
 ש. וזהו לפי דמסך דאי לא הנה כרייה דמלחמה וזהו קיומן דעין
 דעין ברוב יבא בחמשה איה חווה להרבה לפי האורחין בטל ברוב. אם וירמס
 וברוב לא באים דעין הנהה כל מין באית בטל ברוב כן למין יבא כדאית מסך
 המעורר ובדבר לא היית מין או חלב מלחמה מין באית מין כן ברוב למין ברוב
 יבא ואיה חווה להרבה לפי האורחין לעולם בטל באשים ולא כמקור הילכך חל

חמשה אלו אסור אנה ערבה באים או בשללה אחריו כולו ומחמה ומחמה איה סוה
 האורה להרבה אלו אסור בטל ברוב כמון יבא וירמס אין האסור יבא
 בדבר. ויש מסרין דקרא לטע בטל אדס. וזהו רב המוסר לטע אחר. ויש
 מסרין דוקו יבא באר קדומי אבל בקדירה אחר לא דמיה נפך טעם אסור
 טעם בה והיית דבר למ ואית בטל ברוב. וזהו רב טעם אחר לבטל בקדירה אחר
 הנאיל והאסור בטל ברוב. ויש האסור טעם היתר. וזהו דאיה ומסרין וקראו
 נפן סוה וטעם סוה עד למ כד לא אחריו עד אחר נפן הו באופן עלה האסור הו
 היתר אבל אסור החמשה אסורה יסורה. ויש דר השם קראו. אית חמשה הנאיל
 ונאיה להרבה לפי האורחין איה בעולה אבל חמשה אסורה טעם אצו טעם אצו
 דאיה להרבה בעולה. וכן דר טעמו אצו טעמו טעמו ונאסר אורח דק בטל באים
 אפיר. וזהו כל לפי רב יתקן במבטל יבולה אנה ערבה באים מחוסן סיוח
 והאסורה לא נטלה טעמה והרבה כלל מם דהואיל לא טעם טעם איה חווה להרבה
 לפי האורחין כמון איה טעם חמשה אצו טעם אצו טעם אצו טעם אצו
 איה חווה להרבה כמון איה לא במלחמה דמלחמה לעו הוה מחוסר טעם אבל טעם
 טעם הוה טעם מחוסר טעם וטעם. וירמס אצו טעם אצו טעם אצו טעם אצו
 טעם טעם מין דאיתו להרבה ובטל ברוב. ויש שנתקן כזה האסור בטל ברוב להילך
 אחר וצאר מוגר ואית צריך. וזהו דמין רבוייה אצו טעם אצו טעם אצו
 ומוגר לגייה צריך להיס אחד כציעור סרוחה אצו טעם אצו טעם אצו טעם אצו
 בטל האסור. וזהו דמין המבטל על היתה אבל באיסור והוה אית צריך ולכא
 גמל כי אם אלארס אחר. ואין צריך להסי אחר אלא מין באית ובטייל ברוב ברוב
 יבא טעם רבוב חמשה אלו אסור קטע עם חמשה איה חווה להרבה בטל
 אבל אסור האסור יסורה ויש צריך ברוב ובמחמשה אים לבטל היתו אלו אסור כדאית
 דבאית דאיתו רבן באים כמון מין באית וישו איתו אסור דהמסא בטל ברוב
 אם וירמס בטל וקוס צריך אים. ברוב ובמחמשה לבטל היתו במלחמה אין בטל
 אלא ברוב ארוח כמון ולא ברוב אנה ערבה בהיתר. וכן חלב איה חווה טעם חלב

עד שלא אירכסתי וכו' לה בחזרה שידעו שהרי מה שנים ועין למה דהקדק
 עלה נברכה ענה אחר אינה מקרה כדברי דס בתלפין ולזה היו הכל מקום
 השנה אמרתי על עשין חיה בחדר כשיקום ויולפן כבד הכובץ שנים צדקם
 גלתה שהיו חייבין הכל מקום הכובץ לדרס להקדק אנכסדר וכו' דאוקמי
 לה דהקדק באינה עד עתה והשנה היא דטרומה ויש שפרשו אחר אכניה
 עריסות וכן עשיריין סוסק טעום חוטא בעלגה אם כי הני ססס ססוקין ססין
 אם עשירייה היו עשו ואם רצונו טריסס היא צומקו הטריסס לא בא אלא במע
 ויש בזה שורה ופאטה דעתיין למ קבוצה כל יד הדג אמצאת טריסה
 ולא קיימין לה הכו ופה רב ברק שיש להטח הטועה ולסמוך על רבוי רבוי
 שנים וכן ענה דבר ויש שאספיקו דוקא על דיו סירכא דעו יא להטח קבוצה
 וססס ססוקין אבל כערסות אבא מן הקבץ כמן כומבד על ברמך דאנו
 וכוונתא ססוקין אס יא לטוח הטועה אס לא ושא נראה אין עשא דבר
 דבר קבוצה דא אודיה היה עשן אוסכ לאכול קבוצה אחר דאס
 וכוולטיס בל קיעת אחר וטע קיעת אנוסין כה כאר ואמר וטע הפרוה עשעלן
 כה הני שנים הא דעו יא יומן אסור לאכול חלב אחר כבשיל ולא אנו ומה ססוק
 אלקאר טעו אס אחר דגס אסור וטעו צפריר וצקערה עטל ונתן טע
 אנוכר ססוק וקרקין יחד כבא אפר הקרקין וכוונת אחר ססוק וסוקין כה בילב
 לא אנוי בזה לא אסור ולא הימין וזוירע טעא ועמר וססוק וטעא היה וטעו
 וחתי חנוב במען השלל אכאסי וטרפו המכונן וטעא היה כמול פאח ויש
 לחש לקובט חוטא או דקין .. 5

דקין וטעו כבד כחלב או אוסכא או הטעו כח חולב כמק קדירה אלכארי
 דומה או להפך וכל מה צמבס דכח בקדירה יא לטעו טעו אין לעמוד
 על דבר טעו איסור יכא מונה אבל מה אלא טעו לקדירה אין צריך לבטל אפוי היו
 אלוטכר דחב וקדמה סס כולה לא אנוי דהנלך בלועט כבלה וכו' לק ע
 אלה דוטס הרעוץ כח חולב כה ויחא בקדירה אלכארי אס יא צסיס

כד

כמה שנתן מן הכסף בקדירה הקדירה והכסף מוכרין ויכר אסורה וטעו שפלה
 היא וצדק ויחלב ואם אין שם אסור הכל אסור אם כה אה ויחוב הכל אסור
 אכאסור ויחוב כאר בחלב וכו' להטעו כהן כעסן או לבל דבר אין צריך
 לאכול כמן ויש להקדק דעו קדורן ללא כדאית חבץ אין אסורה כהן אחר
 ככין ועשירין רחא כה גוי חוטא שפן ליטול לעירתי כה אכרא וכן אין חטא
 יחא חבץ עלין אהין אסור כהנא חבוב וומר וסרס חבוב אחרים הוא רעו שר
 כהן העלה והא דחרס דריופי אסור בהנא חלוס דרועה קדורין כדכ אחר חלוס הין
 חלוס כן אשעלן וומר בויס על יד אדירה אבל חוטא אסור צמסס פרוס סכר כחלב
 אסור בהנא ולא יחויבנין לן אסור לוח לעסמו או לבלב אהי נהרס אלא אם עלה
 בלב דעלה אסור או לעילא כחוטא חלוס אסור לומר הדיוק האט שטאין הכף
 בה ויחוב ככל וומר הקדירה והכסף אפי' אין שם צעו לבטל אבל הכף וכל מקום
 אסור אהי בלגה וטעו כבד בחלב הקין השלשו ככא חכס להטח חוטא
 צעו כה חוטא כצסיס צריך להקדו עם לעומד צמסס הכף בקדירה כמל פה ויש
 בקדירה אנוחלה לא היה איעור וטאסר הכל וטאסרלם ויחוב אחר כן אין חטא
 הקין חבוש עם יאספן חוסיס בקדירה וספך אם היה עם ס אה לעו לברוי ויש צעו
 טעו בעדק דומן דמן להקדן בפסוקא לברוי דה דאפול דעס כצקד דאורי' דמן להחוד
 ויכא דספך לעד איתן ידע לעד איתן כין איתן קרוי ספך ויין להטח אס לברוי חוטא
 כצקד דומן הקין חוטא אס כישל בקדירה אלא יסין כמן עלמי אס היא כה ויחא חוטא
 כול אסור אהי בהכסף אין ס אלקדיו דוטעו כחיל הקדירה כולה חוטא אלא אם לא
 השעוין כמנה בלגה ודינא הכי הוא דלעול חלוס לחוטא אס כאר טעוסיס ככל בקדירה
 אלוטכר לא טעו כס יא אס כוטע וכוונתו ולא בויח דבלעז קדור מן חוטא וטעוסיס
 חכר בקדירה אלא יסור אלא היתר כה ויחא חוטא וומר דעין טעו לעבד וומר וכל לטעו
 אסר לבלב בקדירה אלא יסור אלא טעו טעו לעבד כדאית בשילוי חיל דקרו אנוי
 כה ויחא חוטא ויחא הקין חוטא כאר כה כבד כצקד כה אחרים כה להטח חוטא
 חוטא ככל אסור על ידי בקדירה ויחא כה חוטא או פטוי יא אפוע צריך לקדו אס חוטא
 כה חוטא חוטא או כמך חוטא לעו אטעו כ חוטא סכר צוין חוטא לברן כמן חוטא חוטא
 טעו חוטא טעו וכלה מן אלא היה כה צסיס לבטל פטור חלי אכסל הקדירה וחוד ובלעז
 וכל חוטא כחוד אין הקין כן כמן כאר כחיל אחר או חלב ככל אלכארי דאס יא

ובלגן כקדמה

לא טעו בויח לטעו
 קדירה וכן חוטא חוטא
 חוטא חוטא כחיל סהקדור
 כולה חוטא חוטא
 כחיל חוטא בקדירה
 אלא יסור אלא חוטא

99

98

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

כל אשה הנוצה ליטא בין גדולה בין קטנה
בין אלמנה בין גרושה צריכה לכתוב

עצמה ליונים ולספרים כקיים קודם שרבי

לחן אפי"ן שלא ראה מעולם שמה ככתוב התקין

בראה דם וקמה חמוד ולתת שכל שיהיה כשל בשל

עריך או שכ"ל ימים ולמטה דנקי

דם בגלום כדם נידות ואם רואה

ואין פגאי להעבין מן הנישואין יותר

החן אסור לישן בחדר שהכלה

ישינה בו אבל א"כ שיש אחד עמה

בחדר כיון שלא בא מעולם לאשה דעת

דואר אסור ולהדליח עמה שיצרו תקפו ויכא

עליה באיסור כאלו כראית ככתוב הוציטן

בין האנשים נכ"ו וכתב ליהוד הלעי מעיד

אני של מל חמי רביע אצ"ל ושל מל ג"ט ר"ט

כ"ט שהיו אומרי לה שואג דם קודם כניסתה

לחופ"ה שכל דין נדה עליה לפני המכה

ושלא לאכול ולשתות עמה ושלא לישן עמה

ביחד וצריכה לישב ל' נקיים וזק איה כל

בכת"ו או שנת דהוא ישן בו ורגילון העולם

הרשים רב בין הלה והחן כדי להפריד

כך נחמדת / כגון שאמרה סבורה הייתי להיות
 נרה ונרה כדקת / ענין שאינו או רכובים א
 אחרים / אושה שמיצאה כולם בחלוק
 או בסדן שלה / אם יודעת שיש לה שתי
 או הכורה או חכה טהורה / שגבלה הכתם
 כאין השתין או מן המכה / וגם אם ככה
 או כפלה או אשה אחרת שכבד אצלה / יש
 להם חכה או שתין שאם רביר הקלוסה
 מן השתין או מן המכה אד יוציא דם כ
 כמיון טהור / שלה בהם אכלת שפחה
 אינה יוציא דם שמיצא דרו או חסבן /
 יוצא דם וטהורה / או אם עסק האשה
 ברכה / אחרים שהוא ארום שפלה כ
 בהם וטהורה / או אם ישנה בצר שפסק
 חלה בהם שמשם בא על חלוקה וטהורה
 אפילו אם הכתם גדול הרכה / ואם
 אין האשה יכולה לגלוה הכתם בשום
 דבר אם הכתם גדול כדמים שמיצאה
 ונרה האשה לא בא כי אם מן התקורה /
 ואם הכתם פחות מכדירה טהור אעפ
 שאין כירה לגלוה בשו / דבר / חלה

כמאמלך שפלט או טכה וטהורה /
 אושה שישלה חכה באור מקום / ואיכה
 יודעת אם המכה יקטנה דם כו
 כדקב לצוה באור מקום ומצאה
 דם אם הדמישה שהדם בה מן היתם טהורה
 ואיכה חלה כמכה / ואם יודעת שהדם
 בא מן המכה טהורה שחלה כמכה / אבל
 כשעב עכרה אפילו שידעת שכאין ה
 המכה טהורה / לא אשה שישלה חכה לא
 רבא טמאה לעולם אך כל שחמצא האשה
 בכדירה טהורה שחלה כמכה / אפילו אינה
 יודעת אם המכה יוציא דם / שכבת מים
 הלכו חממים להקל / צריך אדם לפנוש
 מאשתו שנה סמוך לנוסרה או יום אוללה
 קודם לנוסרה / אם ידעה לנאוף כסל
 בסוף היום יפנוש המכה כל היום שקודם
 לכן / או בסוף חלה יפנוש כל חלה / או אפוא
 קדימ נוסרה ולא יאמר טהורה אכפלה
 מכאן ועילך / ואין כריכה אכרוק כשכא
 כפלה לשמש / אכלים של פנו מותרת /
 ואם שמישה כשעב נוסרה כמדיר דמי

ותמונתו עכריו לאו וצויכין מתשובה כיצ
 דם בהכנה יטול לדיקק אקלאשתן / / /
 אשה ששוחת ז נקיים צויכה לדיקק /
 עצמה ככל יום שחיות וערכיה שחיות
 פשוטות ממערה וערכיה כנה כח
 כהולכה אבית הכנסת קודם שיהא לילה
 ותבנים נדר פשקן אמן נקי באופן חקן /
 כרחב שלהי כעונק / ולהוציאן ולראות
 זום ניכר כן דם או שול אורמנות וכן /
 חפשה ל ימים של ימי נקיות וזם חפשה
 שול כרם כפדר או בחלוק שלה או כסדימה
 אפילו כיום ל סותרה כל מה שספדה / /
 צריכה להתחיל ולספור ל נקיים אחרי
 חוץ מחורה / / אך אם שכחה לא ברקה
 עצמה יום שפוסקה בו אע"כ ולחיות
 שהוא יום ראשון לספירה עם ברקה /
 עצמה שחיות וערכיה חבורה / /
 ושולח כלילה / / כן נשאר עתקנה /
 ישעיהו במסכת נדה נעיהן זום
 יום שביעי צריכה לדיקק עצמה
 שאם לא תדיקק עצמה לא תעיל לה

ספירתה / אך אכתיולה יש לעשות כמו
 שכתב אשול שתברוק עצמה כל ה' חקיים
 נדר וערכיו / אשה טהורה אינה צריכה לדיקק
 עצמה לא שחיות ולא ערכיה ולא כשעב השמים
 ולא מכשיא אשה טיש לה ונסת עצמה שחורה
 בלא בדיקה שר יום הוסת / כדבויא כל הנשים
 בחזקה טהרה אפליקן והכאן מן הדרך נש
 נשיהם להם בחזקה טהרה / אלא אפלו אשה
 טהור לה ונסת מותרת אפלה ללא בדיקה / /
 ואם / וכ יהודה לא שכן אלא אטהרות / אכל אכס
 אפלה אין צריכה בדיקה וצונקת לה כאין ונסת
 וכן דבויא חזם / כי מה שאנן שאשה טהור לה ונסת
 צריכה בדיקה ונקא אטהרות אכל לא אפלה / /
 אשה יכולה לחקק ולרחוק כלילה ולטבול אך ע"ש
 שיתר טוב לרחוק לחקק כיום הסמוך לט
 אטבילה ולא כלילה אפי שמוחלת ומהומה אכ
 לבירה / ולא תברוק שפיר זום חקוק וטבול כלילה
 אכן טוב הוא שהאשה מבנס כיום לחקק בחייו
 ורחוק עצמה כנקר ולא בחפזן ולא רצון מן ה
 החיצה שר ערב והיבוא שחל לול טבילה בלילה
 בחייו שכה או בחייו אפי וטבול שברחוק

ופירש שכתב בחמין וזם הרחוק ראשה בל
 כחסוק וזוהו הוא י"ט כחוצאה שכתב און /
 כ"ט חמלים אחר שכתב ומה לול טב. אהר
 לול שאישו שאינה יכולה לחוף ראשה רחוק
 בחמין הוטב ורחוק עצה נאג ראשה וצא
 ותטבול אך רחוק עצה בימים שבכחיים
 שכתב ים כל ילדה מכל טכף ומלך וכל
 טכף טבילה רבקה אה שניה עבד ה
 המאכל שאכל בימים שכתב יום / שלא שאו
 בשו אונעם או פרוזין בין שניה ישאם
 יהיה שם כשעה טבילה היו חצופה וראוי
 אכאח מים כעין / און / זי צחק מעשה בשפת
 נדה לא תטבול אלא ^{בשפתן של רשעיה ונעלה}
 כולה בין טבול ^{ונחצה עצם בין שניה ואל}
 בזונה / וישום ^{נדעכובה לטבילה אחרת}
 סוך כנה שעריכה ל' ימים שלמים לילה ויום אפילו
 אם חמ החמין יותר מיום שביעי עד יום שמונה
 און עד יום ט' לא חמ הטבול אלא לילה ויום
 סוך כנה / שסכנה שאחה טבילה ביום שביעי
 והעשה דם הוא כן / אך אם יש ככה ללכה
 באונת מקום כלולה החמין עד יום שמונה ול'ט
 ותטבול ביום ואע"פ שהאירכא כל הנשים

ספק דכות / ודכה עוכה ביום וזם חוצה
 טיפה אחר סופרה ל' נקיים אונת / שאל אחר
 אטבול לול שמונה אחר ל' נקיים ולא ביום
 ל' שחא יכא טוה אחר טבילה ביום ורצוה
 קורם שחמטך והסכר הכל נחמא טעל /
 ומה לחפצ / ^{ו"כ"ט} מצריך לכת אטלחה
 אחר חשיכה / ^{ו"כ"ט} ועקב אחין לא היה צריך
 רק שיהא חשיכה / כשהשוב מן הטבילה אכל
 כחוקם שמחיראין אין ללכה לילה ויום
 פ"צ"ים דיום או משהו שומרים הפיר און
 שבו הטבילה רחוק און מוטב אטבול ביום
 שמונה כמו שפ' ^{ו"כ"ט} משלם המר בשו
 שיראין אן לכות הטבילה לילה ולחוף הא
 האשה כפ"ש שהוא שכישי של וטבול אחר
 בשבת בל ^{ו"כ"ט} יעקב אכר שאח / רבוי
 קולו ב"ב לא אשכח / חמא אטבול ביום ראשון
 ואיהו אסוך כנה / וקולא אחריה ורחוקה
 ורחקה ופיסה מעבילה / לחוף כפ"ש ולטבול
 בשבת / ^{ו"כ"ט} האשה צריכה כשעה טבילה לא
 להקויב יריכונה שלא יצטו לזה לה / ולא
 יצטו לזמה והמשנט דרועונה מעל לו
 דופה שוכסון המים בכל מקום / ועריכה
 אדכיה רדיה / ולא הרחוק שסגורנה

זה בזה יורה וירוי ולא העמיץ שיכיה כיוון
 כדאור על פניו פנייה פתחה כפניה
 כיוון או פתחם זה עכילה כיוון לקיט
 דאור אשה לא הטבול אלא רך דהיא כהן
 והבן כחוסף מקוואות נכנה שפיה ל
 כפה קרעה שפיה חיה לא פלגה זה עכילה
 דיוווי לכיאת חיים כעמך ונעריכה אהיה
 קמטיה בחיים ולהריות כיה השחי וכיה
 הערונה ונתח יורי כוניה חסבי הדיעה
 והענוף ונעריכין לקר שניה טלנכ כדאור
 אפילו עש ונעשה כשפתח של ל כן והעצם
 שכיין השניים הניא העשה ונאם הקידה
 כריכרא רכסלה חוצין ער ל יויס וצרייה
 ארוט ולקפת הטוט שכיין אעכעוניה ליה
 ולשחור שלא יכנס שום ללל טוט כדורה
 אל הכהר אנו אל התקנה אטכול ושל איהא טוט
 במקום שחידה גדולה גדלה דאור ליעק
 אשה לא הטבול כמול פ במקום שהספגות
 שהספינות כעור שם איכשה כיוט שם
 טוט וכפף היחוח כי הטוט ככנס כן
 גדלה והוצין ולא התקן כיות של שפיה
 ולא העסוק ככעק כיום טכילה

שפתח

סן ירכק בה חוטין שכאשה נעכפיה
 שכאעכעוניה חוצינית וצריכה אסרוק
 ונשה שלא יתקשכו השפניה זה כדה
 נעריכה להסיר כל דלך נמכה שפיה אפילו
 חעטפיה או המתין ער ט' הרבסון ופ
 נעריכה להסיר האלוך שכעמך והיבש שאר
 שחוצה לו חוצין ונאם לח אינו חוצין
 טבלה נחמא עליה רבו חוצין אם כמין
 לחספה טבלה אין צריכה לחזור
 ולטבול ונאם לאו צריכה לחזור ולטבול והא
 דאור כפר החולין טבלה נחמא עליה רבו
 חוצין או פלגה זה טכילה ער שחוצה כר
 לי שלא טכילה סמוך לחספה וחספה
 שייכא על הדוף ולא ללל אשה
 צריכה להשרין קודם טכילה אם צריכה
 כדאסקי ונאם דוסן דכי דכה שנפקדה
 חייה גדלה כל ויורה וטבלה והנ תקן
 נאם יש לה אברוק ולנקות עצמה במקום
 גדולם וכמקום קטנים ולהסיר כיחוד
 שכחוטתיה צריכה להסיר העוזה
 והאלוך שגדלה עצניה ולחוק שפניה
 נכילי הטעם משו הטוט אבל משום

ה' כסדרן שהוא גדול חוץ לבשר אינו חוץ
 חוצין כמו שיעור שגדיל יורד מדי
 שאינו חוצין / ואינו חותכין הצפוניים
 כי אם חסום עוט " אל' אירע הטבילה
 בחול המועד שאז חוספת בחמין ואסור
 לחתוך הצפוניים כמושר ודי' בכך
 לנקד הוטב השיט שחתכיהן " אבל רבא
 שמשן הרור לנשים לטול הצפוניים
 כמושר לעורך טבילה " כראש ברזל
 עושה אשה תכשיטיה וקטיב ונטלה
 עפונה " לעין חמה " ומהו בם
 בסוג הרדומה מצריך שני והבאה
 להחמיר תקנה עפונה בשניה
 אונכסין דרך שני / כי כמושר קטן
 או שאינו אסור כי אם כג' סטר
 כ' כחכמים / או שפתח הדיה
 תלתם לז' א"ע דאחירה לגי' שמה
 בחקום חמה חרבי ואם קוץ ה"ע
 תקוב בכשרה אם אי ברזל אי חוצין "
 אשה שרואה דם מחמת השמיט ה'
 עוררת לשמש שר סג' "
 שניה אחרי שהיה ואם שר רואה

מחמת השמיט עורר לשמש שר
 שוטי' ואם שר רואה כמעט שוטי' "
 לפי ס' ל"ו אסורה לשמש שר לבעל הראשון
 אטולו " כריקה שחמור שם הרמז שרביס
 שספרת אם יהיה בראשו כל כוון שהוחזקת
 ד' פניו / ואז רם " ש' השמיט ויטלה למצא
 היור לעמה לנטא העין בספר הרדומה ה'
 לאמר לפי שאין כל האצ' האריך הרבה באשה שלוש
 האצ' כמות שור' אך שרואה דם מחמת השמיט
 " עתק אה' שחמור וז' רבו פתרונים והאלך ה'
 לראשון " כריקה שרביס שספרת של אכר
 באור מקום " אי כו' פא' מן אן מחול וכראשון
 עין " אם כו' פא' בראש המוך כהכר הרב
 שאף החקור כו' נוסורה / ואם לאו מן ה'
 הצדין באקו' רב' אך אם כו' פא' רם
 בראש ה' ה' חתול שפרה אסורה
 לראשון / אסורה אף לשני והיה
 ש' ש' ש' כל יחיה " שרואה דם
 מיד אחר השמיט " או אחר כרי' ש'
 שרור מן החיטה / וברוק " והני אסור
 אדם הלוי / כל' אם כו' פא' רם של אכר

עבילת המורה אחר שקיעת החמה ומתורה לבעלה
 זאמלא כדבלי מן הספר הספד הוולת דעת רבנו
 שמואל ורבינו יעקב ויהודית צריכה לראות אם
 טובל ברין ונאשה שטובלת במקום שכב זרם עין
 עומדים יכול לטבול בסרין או בחלוק רחב כדאמרי
 טה שטאנסה וטבלה רבא טהורה לביה וכה
 הכה נמי מפני רוחק כב ארם השומרים שם טובלת
 כך וכן איש כין אשה בסרין לטובל שרי משוס
 עניעות רחא על ביהמייא וראיה מהא מאיר דצץ
 שהגור לאשה לאחר טבילה ליכנס לביה המרחץ
 ולהטביל בחמין וכן הגיד רבינו ישעיה מערות
 פ"ב דגרה כל היד המרובה לברוק בנשים הרי
 היא משוכחת חרשה ושינה וסומא
 ושערפה דעבה סתרות מהקטוב
 אורח ובורקה בכדרי פשרן לכן ישן או פטה בחורין
 ובסרתין הספר מונה ש"ה דמים טמאים
 באשה האדום והשתור וכתרן כרכוסו וכמימי ארמה
 וכמזלי וזה היה בימי חכמי הראשונים אבל השאר

כל מיני מראה רמים טמאי שאין אתו בקיזין ברמי
 ומפלו האות רם כחרול טמאות כל זירא ומטה ז'
 נקיים ולאן רוקא כחרול אלא אפלו כל שהו ו
 נאע מצוה לנשים לברך אחר הטבילה ולבק א'
 אקב"ו על הטבילה כשהיא עומדת במים ואם הם
 עמוקים שמכסין את אפה והם עכורים ואם הם
 צלולים צוללין עברין בקליה ואם אינה צריכה
 יטלה לעבור הלבוש חלוקה בעוד קליה במים כר
 שרהא ברנה סמוך לטבילה ואם ראא וקלא כל
 הברכות עובר לעשין מוזן מן הטבילה ומסתמא
 בכל חובי טבילה מיירי ולאן נאמ' שבטבולת
 דר מיירי ואלעף דקיימ' לן כל יקורה מן במרה
 דטמא קורא ומברך כי אורחיה גבי טבילה שאע
 כיון לאחר טבילה ממך בטברה שפיר שרמתי
 מעט ער לאחר טבילה והיבא דאיס' לישור
 בטברה עברא והיבא דלא אפשר לא אפשרו כך
 פסק תלמי' אפ' ושאר דאונעס' אשה היוצאת
 מן הטבילה חברה רפדע כהנין ופדע
 כה דין או דיה או ממור או טב' כי בספר המקרא ע'

יש היטא דעבלה אם היא חירא לא תשמיש עמבש
 עו שחזור וטובל כרי שלא יהו כני' מטערה
 ופניה רומין לבלוי וכן אם פגעה בחמור שלא
 יהא לבנה לטעם חמור וכן כעם הארץ וכן כני' ו
 וועעשה באישע כן דרול שלא היו בעו מהק"י מי
 עבם לפע ה'ק' ואל רבונ שלעולם
 מסע מה יש לשאר צריק' בעם ולי אין לי בניס
 מסע שטהצן בטהרה בשטע שמשמשין על
 מעותיהן ואלך והרצה אילו הרברים לאשרו
 פעם אחת יורה לעבול פגע בה מצורע חזה
 ועבלה ועלה ופגע בה חזיר חזה ועבלה
 בשלישית פגע בה גמל וברביעית גיה וכל
 בחמישי' ערל ושושי' כלב ושבוע' ממחר
 בשני' סוס ובעשירי' ישמעאל וכל פעם
 חזה ועבלה פעם אחת נכחו חממים הקרא
 ואם למעטרון שר הפנים ער מהו הצרקה הזאת
 מצטערה אך עמוד לפני' כרי שהתעבר ואלך
 צדיק עתה וקרוש מיר יור מטערו וישבול
 על פה המקור וראו בו ורצה לחזור ולעבול

או לה דש זאט מטערו נכרי פא עלבוק לפע הקפה
 והוא שידרע אצלך מיר שמרה והלכה ועעב רה
 הילה אר' ישמעאל בן אישע כן דרול והידרוק ט
 יוא למעטרון מה עשה מטערו עשה הצרען
 פ' בעל כרית ופוכך כל שעה שהיה י' ישמעאל
 מבקש לעלוה לשמים ועלה וכן אמר הספר אשם
 בערבי פסחים ר' יוחנן הוה יגב אשערי טבלה
 שלא יפגעו בה חמור וחזיר וכלב ומכבד שפוע
 בחבורה ההולכה עמה לביה הטבילה כעולה מן
 הטבילה אשה כשטובלה לא השייטתו
 חתה דלילה ורא' רבא
 אשה לא טובול על כליה
 על בקעה עץ רבציהא שמא הפול ולא טבלה
 שפיר אכל לעמוד על שור או על מפץ או על
 כל דבר רחב ולא בשעה שסור רמי ואל אבנה
 דשמוד עבר לבתיה מקוואות רויין הקשמי
 מטערו כזחלין ולא קו וקמי סתם המעין מטערה

Faint, mostly illegible handwritten text in Hebrew script, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

בקוד הבשר לכו שלמה אל כינו מקרון או הבשר הולק או
 הראש ומפשיט או קרוס המוח בא לואיל לשון ו
 ומוציא ממנו שלשה חוטין וחר מוציא וחר ממנו
 וחר מהמטעיו וחר אצל הצואר ומוציא ממנו ר' חוטין ש
 מצ זה ושעם מצ זה סמך לתורה מפרק זה כחוב ומחש
 כלומר מוציא ממנו עד חור שרוב הבשר סמך לחשי העלם
 בא ל' אצל ר' מוציא עם הכתף ומפסח מן הכלש ובמקום
 החך מוציא עד עבה ה' ^{חתיב} וחטט חתיב עד חז' ר' ו
 וחומר גם עקרו שבעלעוק וכן בבק' הזק' וחומר בוד חלם
 מלמעלה ומוציא אצל א' אחר וחדת מוציא ר' וחד חומר
 בה סמך לשבם ומוציא חס א' א' וכן ל' השעם יחד א' ו
 הפסלים קנולת א' הקדומו ובס' מוציא חטה חוטין א' מימין וב' השעם
 אצל א' מימין ומבוק סב' ב' שלשום מתחלק ל' א' המסן ומתבונן
 לתוציאן כולן יחד מועב ואם לאן יחטט אמרין ~~בא~~
 החטט יקלפן וחסיה כל השכמות אצל החטטן וחומר כל
 החלב וחד אסוף החוטט עד האליה עם כל הגרין הנמשך
 ב' אחריון יפה בא ל' אצל האליה ומוציא ממנה חטט יחד
 ומבוק לשעם וקלף עד סנפה וחדר סנה החוטין למטה עד
 צדדן כל השכמות יחד א' חיה ומוציא ממנה א' חיה
 שקדן ושפא עם שטעטין וכן ל' השעם יחד אצל כג'
 חטה חלב קודש ומוציא א' ר' ומוציא א' חלב המסך

131

130

133

132

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה
 עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפש
 חנם: אם בנפו יבא בנפו יצא אם בעל אשה הוא וירץ
 אשתו עמו:

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב
 איש וביתו באו: ראובן שמעון לוי ויהודה: יששכר
 זבולון ומנשה: דן ונפתלי צד ואשר: ויהי כל נפש יוסף
 יחד יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: וימת יוסף
 וכל אחיו וכל הדור ההוא: ובני ישראל כל פרני ישראל
 ירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אותם:

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ויפגע במקום
 כי בא השמש ויקח מאבני המקום השם מראשותיו
 ויניח במקום ההוא: ויחלם והנה סולם מעב ארצו
 ויגיש השמימה והנה מלאכי אלהים עולים

אם הדם על שפוקו אם חמור
היה אולי יורה לכהלה
הלכה יתן לחרון על שפוקו
כל קולו וישנה קרב ויחזק
זכרון חסודם ויכסה וחס
כא כל ילקח כל הדם
זר כיה השועה

או של הפסח
והכסיהו

היה ולא זיך כל חסודו
עני חס הכסודוהו לזכר כי
היה כוב

זיך
ועכבה "

היה
והיה

היה אויב או איך ענין לכן סמך או ויחזק

ענין סודא עם מיתו
על ערוך של מירא זיכר
חסיד צייטוהו היה
היה חסיד ביה שפוקו היה
וביחוד לא שפוקו ולא
היה

מטוב טעם לכל טעם כבאשך

Camello Japh Liby

הקנה והושט יורם לכהלה " כי יחזק הוהל סוף למחוט
וחן מרם וישחוט הוירזן כרב יורה " ושה לה וקום
טשוכבן הכינים ביה כל דוב יחזק כשן " פז לה
במחוט יחה רובי חס לה אוטו המחוט " הגנה
לה הסיונים הברוק ויחזק רוב המחמה " הדאק
לה הסודו דעת מן הולקו " למז לה למחוט
זכות ורציה רבינו שלמה רבין הלכות שוקוה חס
לויסה חסדי " הוא וסיוע למזן לחבינה ברה חס
למד פיל הוא כל למחטה בתק איסורו ויחזק
ואבלתו רוחמי " הוא אז רודם על הענין והיה
כרה דה " ושה לה רוב טעם המחמה שיה
והיחזק על שיהיה חס חסודם כשר שיה
טעם במחמה " ושה דה חסודם כשר שיה
פסוק ועל סודו כל חסודם (הכמה)

jacomo di bacio di monte
goulo

אולי

מירא

זיכר

174

ענין פירא עם מיתות
על שוק של בירא אפי
מסכ עיי שמונו היד אלו
ניר מסיד ברי שמונו היד

אם הירס על טבוקו אם הירא
קנין אלו יתרה לכוהן
הלכתי יתן לחיבן עד טבוקו
כל הקולות

זכרון
כא
זר

היר
עני
הד

הק
קני
טב
במ
ה

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

הספרו דעת ין און קוני
זכרון וראיה רבינו שלמה רבין הלכות שוק ועל הש
לפיכ מסע הוא וסיני ליתן לחיבן בריה
עוד פיל הוא כל לכמה ביק אפיסר וקני
ואבלו רוחמי הוא אן ררס על הערם וקני
בריה קני ררס מרס טעם וקני
נהינות על ערס קני
טעם בריה וקני
פסוק ועל סוכו כל חמי

jacomo d bacio d monte
goulo

Handwritten text on the left edge of the page, partially obscured by a tear.

Handwritten text in the upper middle section of the page.

Handwritten text in the upper right section of the page.

A 89.

